Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 639/2014**

af 11. marts 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning

(EUT L 181 af 20.6.2014, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1383 af 28. maj 2015	L 214	1	13.8.2015
►**M2**	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/141 af 30. november 2015	L 28	2	4.2.2016

▼B

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 639/2014

af 11. marts 2014

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ([1]), særlig artikel 4, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 35, stk. 1, 2 og 3, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58. stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 67, stk. 1 og 2,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EU) nr. 1307/2013 har ophævet og erstattet Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ([2]). Forordning (EU) nr. 1307/2013 fastlægger en ny retlig ramme med en ny ordning med direkte støtte, herunder en grundbetaling til landbrugere og yderligere støtteordninger. Kommissionen tillægges hermed beføjelser til at vedtage delegerede retsakter. For at sikre at ordningerne fungerer fuldt ud inden for den nye retlige ramme, bør der vedtages visse bestemmelser ved disse retsakter. For at mindske den administrative byrde bør disse bestemmelser være enkle og lette at kontrollere. Disse retsakter bør træde i stedet for bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 ([3]) og (EF) nr. 1121/2009 ([4]).

(2) Denne retlige ramme bør gennem nærværende forordning suppleres med henblik på bestemte almindelige bestemmelser, grundbetalingsordningen, den generelle arealbetalingsordning, betalingen til landbrugere, som anvender landbrugsmetoder, der

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608.

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

([3]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 1).

([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår støtteordningerne for landbrugere i forordningens afsnit IV og V (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 27).

▼B

er til gavn for klimaet og miljøet, betalingen til unge landbrugere, der påbegynder en landbrugsaktivitet, den frivillige koblede støtte, den afgrødespecifikke betaling for bomuld og de meddelelser, der kræves i forbindelse de enkelte støtteordninger.

(3) For at sikre at tilpasningerne af de direkte betalinger med henblik på finansiel disciplin foretages korrekt, bør der fastsættes generelle bestemmelser om rækkefølgen for beregningen af disse nedsættelser i forhold til nedsættelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([1]).

(4) I tråd med Den Europæiske Unions Domstols ([2]) retspraksis bør det præciseres, at medlemsstaterne bør udnytte deres skønsbeføjelse i overensstemmelse med visse principper, herunder navnlig princippet om ikke-forskelsbehandling, når de vedtager foranstaltninger til gennemførelse af EU-retten.

(5) Ved anden støtte end koblet støtte skal overholdes de krav, der gælder som afkoblet indkomststøtte som omhandlet i den grønne boks i aftalen om landbrug, der blev indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden ([3]), og ved koblet støtte skal overholdes de krav, der er omhandlet i blå boks i nævnte aftale.

(6) I henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 forudsætter en »landbrugsaktivitet« ikke produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter. Landbrugere kan i stedet bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over anvendelse af de sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner, eller udøve minimumsaktiviteter på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning. Eftersom begge sidstnævnte aktiviteter forudsætter en bestemt handling fra landbrugerens side, er det nødvendigt at fastlægge rammer på EU-plan, inden for hvilke medlemsstaterne fastsætter yderligere kriterier for disse aktiviteter.

(7) Af miljømæssige hensyn omfatter definitionen af »permanente græsarealer« i artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 også ikke-urteagtige arter som for eksempel buske og/eller træer, som kan afgræsses, forudsat at der er mest græs og andet grøntfoder på det pågældende areal. Det er derfor nødvendigt at fastsætte et kriterie, der bruges som grundlag for at fastslå, hvorvidt græs og andet grøntfoder fortsat er fremherskende.

(8) Definitionen på »permanente græsarealer« giver medlemsstaterne mulighed for også at betragte de arealer, der kan afgræsses og

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

([2]) Jf. Domstolens dom af 25. november 1986, forenede sager 201/85 og 202/85, Klensch, 1986, Sml. s. 3477, præmis 10.

([3]) EFT L 336, 23.12.1994, s. 22.

▼B

som indgår i en etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende græsningsområder, som permanente græsarealer. Der bør fastsættes kriterier, på grundlag af hvilke en sådan lokal praksis kan fastslås.

(9) I henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstaterne betragte arealer, der kan afgræsses, og som udgør en del af den etablerede lokale praksis, hvor græs og andet grøntfoder traditionelt ikke er fremherskende på græsningsarealer, som permanente græsarealer. På disse permanente græsarealer kan anvendes en nedsættelseskoefficient, jf. artikel 32, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013. For at sikre at denne bestemmelse anvendes forholdsmæssigt, bør det være muligt at skelne mellem forskellige arealtyper og anvende forskellige nedsættelseskoefficienter på disse arealtyper.

(10) I henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 må der ikke ydes direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsarealer overvejende er arealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og som på disse arealer ikke udfører de af medlemsstaterne fastsatte minimumsaktiviteter. Med henblik herpå bør det præciseres, hvornår disse arealer anses for at være den vigtigste del af en landbrugers landbrugsareal, og anvendelsesområdet for denne bestemmelse bør præciseres.

(11) I henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes bedrifter, der er omfattet af den såkaldte negativliste, som aktive landbrugere, hvis de kan bevise, at de opfylder et af kriterierne i nævnte bestemmelse. Et af disse kriterier består i at forelægge dokumentation for, at det årlige beløb til direkte betalinger udgør mindst 5 % af de samlede indtægter indtjent fra ikkelandbrugsaktiviteter. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om forskellen mellem indtægter fra landbrugsaktiviteter og ikkelandbrugsaktiviteter.

(12) Endvidere bør der fastsættes bestemmelser om, hvordan det årlige beløb til direkte betalinger skal fastsættes med henblik på artikel 9, stk. 2, og i givet fald artikel 9, stk. 3, og artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, hvormed visse landbrugere fritages fra anvendelsen af artikel 9, stk. 2 og 3, i nævnte forordning. For at sikre ligebehandling af landbrugere i Bulgarien, Kroatien og Rumænien, hvis direkte betalinger er omfattet af indfasning, bør det årlige beløb til direkte betalinger i disse medlemsstater baseres på de endelige beløb, der skal ydes efter udløbet af indfasningsprocessen.

(13) I henhold til artikel 9, stk. 2, og, hvor det er relevant, artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan landbrugere udelukkes fra støtte, hvis deres landbrugsaktiviteter er ubetydelige, eller hvis deres vigtigste forretnings- eller selskabsformål ikke er at udøve en landbrugsaktivitet. Det er i den sammenhæng nødvendigt at fastlægge visse kriterier og samtidig give medlemsstaterne mulighed for at fastlægge alternative kriterier for målretning af støtten til landbrugsaktiviteter, som kun er marginale.

▼B

(14) Forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsætter flere muligheder for tildeling af betalingsrettigheder til landbrugere. Af hensyn til retssikkerheden bør det fastsættes, at i tilfælde af arv eller arveforskud, genkaldeligt forskud på arv, bedriftssammenlægning eller -opdeling fastsættes antallet og værdien af betalingsrettigheder, der tildeles, på samme betingelser som ville have været gældende for den landbruger, der oprindeligt drev bedriften. Der bør endvidere fastsættes bestemmelser om, hvordan af antallet af betalingsrettigheder, som skal tildeles, fastsættes i tilfælde af bedrifter, der er et resultat af en opdeling, hvis disse bedrifter ligger i medlemsstater, der anvender artikel 24, stk. 4 eller 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Af hensyn til landbrugernes berettigede forventninger bør ændringer i en landbrugers retlige status ikke have nogen indvirkning på antallet eller værdien af betalingsrettigheder, som landbrugeren kan tildeles, hvis landbrugeren fortsætter med at udøve kontrol over bedriften med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko.

(15) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre korrekt forvaltning af betalingsrettigheder bør det præciseres, at kun de støtteberettigede hektar, der er fastsat i henhold til artikel 2, stk. 1, andet afsnit, nr. 23, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 ([1]) bør tages i betragtning ved tildeling og aktivering af betalingsrettigheder.

(16) I tråd med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis ([2]) bør betalingsrettigheder tildeles den person, der har beslutningstagende beføjelse og bærer fortjenesten og de finansielle risici, som er forbundet med landbrugsaktiviteten på de arealer, for hvilke tildelingen ansøges om. Det bør præciseres, at dette princip navnlig gælder, hvis der for en støtteberettiget hektar indgives ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder gennem mere end én landbruger.

(17) I henhold til artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstaterne anvende en reduktionskoefficient på bestemte støtteberettigede hektar, når der er tale om permanente græsarealer i områder med vanskelige klimatiske forhold, som navnlig skyldes højden og andre naturbetingede begrænsninger. For at sikre at denne bestemmelse anvendes på en forholdsmæssig måde, bør der indføres en ramme for anvendelsen af denne reduktionskoefficient, især med hensyn til grænseværdierne for en sådan reduktion.

(18) I artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes det grundlæggende princip, at kun aktive landbrugere er berettiget til direkte betalinger. Endvidere har medlemsstaterne i henhold til artikel 24, stk. 9, i nævnte forordning mulighed for at fastsætte en

([1]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltning- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse. (se side 48 i denne EUT).

([2]) Jf. Domstolens dom af 14. oktober 2010 i sag C-61/09 Landkreis Bad Dürkheim, , Sml. 2010 I, s. 9763, præmis 50 ff.

▼B

minimumsstørrelse pr. bedrift for tildeling af betalingsrettigheder. Disse bestemmelser bør også tages i betragtning ved fastsættelsen af værdien af betalingsrettigheder.

(19) Hvis støtte, som ydes for kalenderåret 2014, tages i betragtning i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1307/2013 ved fastsættelse af betalingsrettighedernes oprindelige enhedsværdi, bør det præciseres, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at tage hensyn til alle foranstaltninger i nævnte bestemmelse. For at undgå enhver urimelig belastning af landbrugere bør de referencebeløb, som er relevante for fastsættelsen af værdien af betalingsrettigheder, ikke omfatte nedsættelser og udelukkelser, som er fastsat i henhold til afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009. Det bør præciseres, hvordan der skal tages hensyn til denne støtte, og der bør fastsættes yderligere nødvendige kriterier, som kan tages i betragtning for at tage hensyn til visse ordningers afkoblede natur.

(20) Med henblik på bestemmelsen af den oprindelige enhedsværdi bør det endvidere præciseres, at en landbrugers betalingsrettigheder i henhold til artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 også omfatter betalingsrettigheder, der er bortforpagtet til en anden landbruger på det tidspunkt, hvor bortforpagterens ansøgning for 2014, indgives.

(21) For at gøre det muligt for landbrugerne at forudsige indkomststøttens størrelse bør der fastsættes en frist, inden for hvilken medlemsstaterne skal fastsætte og meddele landbrugerne betalingsrettighedernes endelige værdi og antal, hvis landbrugerne blev underrettet herom på grundlag af foreløbige oplysninger.

(22) Med henblik på artikel 26 eller artikel 40, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 er det, hvis en landbruger var berørt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder i det referenceår, der er angivet i disse artikler, hensigtsmæssigt at fastsætte betalingsrettighedernes værdi på grundlag af det seneste år, der ikke er berørt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder. For at mindske den administrative byrde bør medlemsstaterne have mulighed for at fastsætte en bestemt tærskelværdi for den indvirkning, som force majeure eller usædvanlige omstændigheder har på den direkte støtte, som modtages i referenceåret.

(23) Hvis en bedrift eller en del af denne sælges eller bortforpagtes i perioden før datoen for indgivelse af ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder i ordningens første gennemførelsesår, bør det fastsættes, at medlemsstaterne kan beslutte, at landbrugere ved kontrakt kan overføre de betalingsrettigheder, der skal tildeles sammen med bedriften eller en del af denne. Inden for rammerne af sådan privat kontraktbestemmelse bør betalingsrettighederne tildeles sælger eller bortforpagter og overføres direkte til køber eller forpagter, som i givet fald vil kunne modtage de betalinger, som sælger eller bortforpagter modtog for 2014, eller drage fordel

▼B

af at anvende værdien af de rettigheder, som sælger eller bortforpagter rådede over i 2014, jf. artikel 26 i forordning (EU) nr. 1307/2013 som reference for betalingsrettighedernes oprindelige enhedsværdi. Det bør også præciseres, at artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 ikke kan finde anvendelse på sådanne overførsler.

(24) Hvad angår beregningen af betalingsrettighedernes enhedsværdi, bør der fastsættes klare regler om afrunding af tal, opdeling af eksisterende betalingsrettigheder, hvis størrelsen af den parcel, der er anmeldt, eller som er overdraget med rettigheden, ikke er en hel hektar, samt om muligheden for sammenlægning af rettigheder og hektarandele.

(25) Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes en frist for, hvornår de regioner, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal være fastlagt.

(26) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for forvaltningen af den nationale reserve eller de regionale reserver.

(27) Der bør fastsættes kriterier og maksimale procentsatser for anvendelsen af artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 for at modvirke, at en nedsættelse i henhold til denne bestemmelse medfører væsentlige hindringer for eller forbud mod overdragelse af betalingsrettigheder.

(28) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, hvordan det beløb, der kan tilbageføres til den nationale eller regionale reserve, jf. artikel 28 eller artikel 40, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes, når betalingsrettighederne i det første år for anvendelsen af grundbetalingsordningen fastlægges.

(29) Artikel 30 i forordning (EU) nr. 1307/2013 indeholder bestemmelser om obligatoriske og frivillige tilfælde af tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve. Der bør fastsættes regler for beregningen af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles på denne måde, og det bør sikres, at prioriteringerne i henhold til artikel 30, stk. 6, i nævnte forordning ikke undermineres af de beslutninger medlemsstaterne kan træffe i henhold til artikel 30, stk. 7 og 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013. På samme måde bør anvendelsen af artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 være i overensstemmelse med artikel 24, stk. 6 og 7, i nævnte forordning og med bestemmelserne om nødsituationer i denne forordning. For at sikre grundbetalingsordningens afkoblede natur bør beregningen af antallet og værdien af betalingsrettighederne inden for rammerne af den nationale eller regionale reserve ikke baseres på sektorspecifikke kriterier efter den dato, som medlemsstaten fastsætter i henhold til artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ([1]) for ansøgningsåret 2013.

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65).

▼B

(30) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre ligebehandling af landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, bør begrebet »landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet« i artikel 30, stk. 11, litra b), i forordning (EU) nr. 1307/2013, præciseres.

(31) Hvis medlemsstater tildeler betalingsrettigheder i henhold til artikel 30, stk. 7, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013, bør værdien af disse rettigheder beregnes i henhold til artikel 25 eller 40 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

(32) Med artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 gives medlemsstaterne flere muligheder for at begrænse antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles landbrugere. Visse landbrugere kan således have en stor andel af støtteberettigede hektar, der ikke er omfattet af betalingsrettigheder, hvilket kan føre til nødsituationer, eftersom visse støtteordninger, som er et supplement til grundbetalingsordningen, navnlig betalingen til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, baseres på de støtteberettigede hektar, der anmeldes med henblik på aktivering af betalingsrettigheder. Det bør derfor præciseres, at medlemsstaterne kan tildele betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, hvis en landbruger er væsentligt berørt af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Eftersom visse arealer ikke er omfattet af forgrønnelsesforpligtelser eller kun indebærer begrænsede udgifter til opfyldelsen af forgrønnelsesforpligtelsen, bør medlemsstaterne også kunne beslutte, at de ved fastlæggelsen af nødsituationer ikke medtager disse arealer.

(33) I henhold til artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 udløber de betalingsrettigheder, som en landbruger råder over (som ejer eller forpagter) ud over de støtteberettigede hektar, som landbrugeren har til rådighed. Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, i hvilken rækkefølge disse betalingsrettigheder udløber, og der bør fastsættes yderligere bestemmelser om gennemførelsen. Derudover bør medlemsstaterne også have mulighed for at tage hensyn til denne bestemmelse i forbindelse med fastsættelsen af værdien af betalingsrettigheder.

(34) Forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsætter, at grundbetalingen i visse medlemsstater kan gennemføres i form af den generelle arealbetalingsordning indtil senest år 2020. Under henvisning til at den generelle arealbetaling pr. hektar beregnes hvert år, og at støtteberettigelsen til grundbetalingen er en nødvendig forudsætning for adgang til de fleste andre ordninger for direkte støtte og dermed tæt forbundet med disse, bør det præciseres, at kun de støtteberettigede hektar, som fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 1, andet afsnit, nr. 23, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 640/2014, skal tages i betragtning med henblik på anvendelsen af de relevante ordninger.

(35) Medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning og grundbetalingsordningen fra senest den 1. januar 2018, kan differentiere den generelle arealbetaling pr. hektar under hensyntagen til visse betalinger for kalenderåret 2014. Med henblik på denne differentiering bør det fastsættes, hvordan disse betalinger

▼B

bør tages i betragtning, og der bør fastsættes yderligere kriterier, som er nødvendige for at sikre visse ordningers afkoblede natur. Hvis en landbruger var berørt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder i kalenderåret 2014, bør der endvidere fastsættes en differentiering på grundlag af det seneste år, hvori der ikke optræder force majeure eller usædvanlige omstændigheder. For at mindske den administrative byrde bør medlemsstaterne gives mulighed for at fastsætte en bestemt tærskelværdi for den indvirkning, som force majeure eller usædvanlige omstændigheder har på den direkte støtte, som modtages i referenceåret. Endvidere bør der af hensyn til retssikkerheden fastsættes bestemmelser, der gælder i tilfælde af arv eller arveforskud.

(36) I afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes betingelserne for ydelse af betaling til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet. (betaling for forgrønnelse). De krav, der knyttes til betalingen for forgrønnelse, gælder, som det er fastsat i basisretsakten, generelt (dvs. for alle støttemodtagere efter samme mønster) og fastsætter ikke-kontraktlige foranstaltninger, hvorved det sikres, at landbruget i EU generelt baseres på metoder, som er mere vidtgående end krydsoverensstemmelseskravene. Disse principper i basisretsakten skal tages i betragtning ved præciseringen af de detaljerede bestemmelser om forgrønnelsesmetoderne.

(37) For at opnå et passende sikkerhedsniveau for så vidt angår forpligtelserne i artikel 43, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 med hensyn til tilsvarende metoder, der er omfattet af nationale eller regionale certificeringsordninger, bør der opstilles kriterier for udpegelsen af offentlige eller private certificeringsmyndigheder.

(38) For at overholde princippet om at der ikke må være dobbeltfinansiering, bør der fastsættes regler for beregningen af betalingerne for visse særlige forpligtelser vedrørende de metoder, som er omhandlet i afsnit I, punkt 3 og 4, og afsnit III, punkt 7, i bilag IX til forordning (EU) nr. 1307/2013. Eftersom disse forpligtelser vedrører tilsvarende metoder, som gør det muligt for landbrugere, der indgår disse forpligtelser, at opfylde et eller flere krav for at modtage den forgrønnelsesbetaling, som er omhandlet i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, bør betalingerne for disse forpligtelser, sammenlignet med den normale betaling i henhold til artikel 28, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ([1]), nedsættes med et beløb, som beregnes på grundlag af forgrønnelsesbetalingens niveau i den pågældende medlemsstat eller region, eller i særlige tilfælde på grundlag af den enkelte landbrugers forgrønnelsesbetaling.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

▼B

(39) Artikel 44 i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsætter forpligtelser med hensyn til antallet af afgrøder og de relative andele for afgrøder på agerjord. Der bør fastsættes regler for, hvordan andelene for de forskellige afgrøder, nøjagtigt beregnes.

(40) Der bør fastsættes bestemmelser om den periode, der tages i betragtning ved beregningen af de relative andele for afgrøder, idet der tages hensyn til den konkrete tidsramme for afgrødedyrkningen i praksis og behovet for at sikre en forenklet administration.

(41) For at skabe klarhed for landbrugerne og medlemsstaterne og for at bidrage til beskyttelsen af landskabstræk, som ligger på dyrkningsarealer, er det nødvendigt at præcisere situationen for arealer, på hvilke der ligger landskabstræk.

(42) Til beregningen af andelen for forskellige afgrøder er det også nødvendigt at fastlægge supplerende regler for navnlig samdyrkning af to eller flere afgrøder i særskilte rækker ved siden af hinanden, undersåning og anvendelse af frøblandinger.

(43) I artikel 45, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 er fastlagt forpligtelser med henblik på bibeholdelse af de permanente græsarealer, som bidrager mest til beskyttelse af miljøet, herunder navnlig til kulstofbinding, biodiversitet og jordbeskyttelse. Disse græsarealer, som har stor miljømæssig betydning, kan ligge i men også uden for Natura 2000-nettet. For at sikre at de arealer, der ligger uden for, beskyttes effektivt, bør der fastsættes rammer for medlemsstaterne for udpegningen af disse arealer, som skal gøre det muligt for dem at tage hensyn til forhold i medlemsstaten og som bør bygge på synergien med eksisterende miljøpolitikker.

(44) For at sikre beskyttelsen af disse permanente græsarealer fremover bør der fastsættes bestemmelser om, at disse arealer skal genetableres, hvis landbrugeren overtræder reglerne om den strenge beskyttelse.

(45) I artikel 45, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes bestemmelser om beskyttelse af andelen af permanente græsarealer i forhold til det samlede landbrugsareal. For at nå dette mål bør medlemsstaterne overvåge udviklingen i den andel, der er udlagt som permanente græsarealer. De bør have mulighed for at indføre et system med forudgående godkendelse. Genetablering på bedriftsniveau og forbud mod yderligere omlægninger bør være et krav i tilfælde af, at mindskelsen er på mere end 5 %. For at skabe klarhed og for at opnå en forholdsmæssig gennemførelse bør der fastsættes regler for, hvilke landbrugere og arealer, der vil blive underlagt krav om godkendelse og genetablering.

(46) For at sikre en effektiv anvendelse af godkendelsesproceduren for omlægning af permanente græsarealer bør medlemsstaterne gives fleksibilitet i udvælgelsen af prioriterede områder eller grupper af landbrugere ved udstedelsen af godkendelsen på grundlag af objektiver kriterier.

▼B

(47) Der bør fastsættes regler for hvilken metode, der skal anvendes til at fastslå andelen af permanente græsarealer på landbrugsarealet, for at forhindre, at permanente græsarealer medregnes to gange som følge af praksis med at have græsarealer med lang omdriftstid og for at undgå, at omlægninger, som foretages af små landbrug og økologiske landbrug, der er fritaget for genetableringsforpligtelsen, har direkte indvirkning på andre landbrugs genetableringsforpligtelse. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilpasse deres referenceandel i begrundede tilfælde.

(48) I artikel 46 i forordning (EU) nr. 1307/2013 er opført de elementer og arealer, som medlemsstaterne kan betragte som miljømæssigt fokusområde. Der bør fastlægges yderligere kriterier for, hvorledes disse elementer og arealer gælder som økologiske fokusområder. For at nå målet om biodiversitet bør disse kriterier sikre bevarelsen og forbedringen af biodiversiteten på bedrifter. Disse kriterier bør tillige også tage hensyn til den indsats, som landbrugerne allerede har gjort.

(49) Forbuddet mod produktion på braklagte arealer, som vil indebære, at anvendelsen af pesticider og gødningsstoffer begrænses, bør ikke udelukke frivillige tiltag, som f.eks. udsåning af frøblandinger med vilde blomster med henblik på at forbedre biodiversiteten. Det bør præciseres, at arealer, der ligger brak i mere end fem år med henblik på at opfyldelse af kravet om miljømæssigt fokusområde, forbliver agerjord og ikke er omfattet af definitionen på permanente græsarealer.

(50) Hvad angår terrasser, bør det i lyset af de mange forskellige måder, de anlægges på i Unionen, være op til medlemsstaterne at fastsætte udførlige betingelser baseret på nationale eller regionale særpræg og dermed tage hensyn til deres betydning for biodiversiteten.

(51) Af hensyn til klarheden bør landskabstræk, der betragtes som miljømæssigt fokusområde, registreres, og sammenhængen med landskabstræk, som allerede beskyttes i medlemsstaterne inden for rammerne af krydsoverensstemmelse, bør præciseres. For visse landskabstræk bør der fastsættes en minimums- eller maksimumsstørrelse for at gøre det lettere at identificere dem og sikre, at området fortrinsvis benyttes som landbrugsarealer.

(52) Erosionshæmmende striber, som skal etableres i nærheden af agerjorder langs vandløb eller på højere beliggende jorder på en skråning, har en gavnlig virkning, idet de nedsætter afstrømningen af forurenende stoffer til overfladevand. Af hensyn til biodiversiteten bør det fastsættes, at alle områder, der betragtes som miljømæssigt fokusområde, ikke kan anvendes til produktion, hvorved anvendelsen af pesticider undgås og brugen af kunstgødning begrænses. For yderligere at forbedre biodiversiteten bør frivillige tiltag som f.eks. udsåning af frøblandinger af vilde blomster ikke udelukkes. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, hvorvidt græsning og opskæring til foder er tilladt på erosionshæmmende bræmmer.

▼B

(53) Hvad angår hektar skovlandbrug bør det præciseres, at de arealer, der skal tages i betragtning, er de arealer udlagt som agerjord, der er beliggende i et område med et skovlandbrugssystem, hvor de betingelser, i henhold til hvilke det modtager eller modtog støtte til udvikling af landdistrikter, stadig opfyldes. Medlemsstater, der vælger disse områder med henblik på opfyldelsen af kravet om miljømæssigt fokusområde, bør tage hensyn til biodiversitetsmålet, når de fastlægger de supplerende betingelser, der gælder for at modtage støtte til etablering af skovlandbrugsordninger i deres programmer for udvikling af landdistrikterne.

(54) Hvad angår bræmmer af støtteberettigede hektar langs skovbryn, bør det være op til medlemsstaterne at beslutte, om der skal gælde et dyrkningsforbud, hvorved anvendelse af rå- og hjælpestoffer på bræmmer, der støder op til skoven for at skabe stødpudezone til den tilgrænsende skov, undgås. Med et sådant krav vil de miljømæssige fokusområder opnå en højere værdi, som bør afspejles i en forskellig vægtningsfaktor for denne arealtype.

(55) Den begrænsede anvendelse af rå- og hjælpestoffer ved dyrkning af lavskov i kort omdrift medfører indirekte fordele for biodiversiteten. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fastsætte de betingelser, der gælder for denne type miljømæssige fokusområde, ved at specificere de træarter, der kan anvendes, og reglerne for anvendelse af rå- og hjælpestoffer.

(56) For at tilpasse gennemførelsen til nationale forhold og sikre en optimal udnyttelse af kapaciteten af efterafgrøder og plantedække, der effektivt optager resterende kvælstof, og for at undgå bar jord og diffus forurening af grundvandet, bør medlemsstaterne fastsætte frister for såningen af et sådant dække. Der bør etableres efterafgrøder eller plantedække ved såning af en blanding af afgrødearter eller ved undersåning af græs for at opnå det bedst mulige jordbrugs- og miljømæssige resultat med hensyn til biodiversitet. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af GLM 4 (god landbrugs- og miljømæssig stand), jf. bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013, fastsætte de datoer, efter hvilke mekanisk destruktion af efterafgrøder og plantedække, er tilladt.

(57) Med hensyn til arealer med kvælstofbindende afgrøder bør medlemsstaterne fastsætte regler, der forhindrer, at dyrkningen af kvælstofbindende afgrøder på miljømæssige fokusområder medfører øget kvælstofudvaskning og forringet vandkvalitet, hvilket ikke er forenelig med målene i Rådets direktiv 91/676/EØF ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([2]) og bringer målet om biodiversitet i fare.

([1]) Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

▼B

Medlemsstaterne bør også udarbejde listen over kvælstofbindende afgrøder, der anses for at bidrage til forbedring af biodiversiteten.

(58) For at maksimere fordelene ved at have et miljømæssigt fokusområde på agerjord og for at sikre, at de miljømæssige fokusarealer dækker den procentdel, der er fastsat i artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, bør det med henblik på en effektiv forvaltning klart fastsættes, at en parcel eller et landskabstræk ikke må tælles med to gange i det samme år for opfyldelsen af kravet om miljømæssigt fokusområde.

(59) I henhold til artikel 46, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstaterne gennemføre indtil 50 % af kravet om, at den enkelte bedrift skal have et miljømæssigt fokusområde, på regionalt plan. For at sikre at en sådan regional gennemførelse medfører yderligere miljø- og landskabsmæssige fordele og bidrager til gennemførelsen af strategien for grøn infrastruktur ([1]), bør der indføres regler som kan anvendes til etablering af tilstødende miljømæssige fokusområder. Der bør også fastsættes regler for udpegningen af områder med henblik på at skabe synergi i gennemførelsen af Unionens landbrugs- og miljøpolitikker.

(60) Med henblik på den beslutning, som medlemsstaterne skal træffe om landbrugeres mulighed for kollektivt at gennemføre halvdelen af den enkeltes forpligtelser til at gennemføre miljømæssige fokusområder, jf. artikel 46, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, bør der for at sikre en merværdi for miljøet indføres regler, der svarer til reglerne om den regionale gennemførelse med hensyn til de elementer, der kan anvendes til at etablere tilstødende miljømæssige fokusområder og bidrage til forbedringen af grøn infrastruktur. Det bør i bestemmelserne om de kriterier, der skal opfyldes af landbrugerne, fastsættes, at deres bedrifter skal være beliggende i nærheden af hinanden, samtidig med at det overlades til medlemsstaterne at tage hensyn til forskellige administrative strukturer. Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes visse regler for indholdet af den skriftlige aftale, som indgås mellem deltagerne for at fastlægge rettighederne og forpligtelserne for hver enkelt deltager.

(61) For så vidt angår visse medlemsstaters mulighed for at fritage landbrugere i områder med tæt skovvækst fra kravet om miljømæssigt fokusområde bør der fastlægges regler, som skaber klarhed over de metoder og de data, der skal anvendes til beregningen af forholdet mellem skovområdet og det samlede overfladeareal samt forholdet mellem skov og landbrugsjord.

([1]) Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital. COM(2013) 249 final, 6.5.2013.

▼B

(62) Forordning (EU) nr. 1307/2013 fastlægger betingelserne for betalinger til unge landbrugere. Det gælder navnlig, at betalingen sker på den betingelse, at den unge landbruger for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder, eller allerede har etableret en sådan bedrift inden for de seneste fem år forud for den første ansøgning om betaling, og at landbrugeren er under 40 år i det år, hvor den første ansøgning om betaling indgives. Er der tale om juridiske personer bør disse betingelser opfyldes af alle fysiske personer, der udøver faktisk og langsigtet kontrol over den juridiske person som defineret af Den Europæiske Unions Domstol ([1]). Det bør endvidere præciseres, hvilke betingelser den juridiske person og den eller de fysiske personer, der udøver kontrol over den pågældende juridiske person, skal opfylde.

(63) For at undgå eventuelle omgåelser af betalinger til unge landbrugere bør det fastsættes, at betalingen til en juridisk person kun ydes så længe mindst én af de fysiske personer, der udøver kontrol over den juridiske person, i første anvendelsesår for betaling under ordningen, vedbliver at udøve en sådan kontrol. Med henblik på fastsættelse af den maksimumsperiode for betalinger, som er omhandlet i artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, bør der fastsættes bestemmelser for tilfælde, hvor en juridisk person kontrolleres af mere end én fysisk person.

(64) For at undgå forskelsbehandling mellem juridiske personer og en sammenslutning af fysiske personer, der ansøger om støtte under ordningen for unge landbrugere, bør tilsvarende regler gælde for en sammenslutning af fysiske personer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, hvis ansøgningerne om støtte under grundbetalingsordningen og ordningen for unge landbrugere indgives af nævnte sammenslutning og ikke af de enkelte medlemmer.

(65) Afsnit IV, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsætter muligheden for at yde frivillig koblet støtte til landbrugere. Betingelserne for ydelse af støtten i henhold til nævnte kapitel bør fastsættes.

(66) I henhold til artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan koblet støtte kun ydes til de sektorer eller de regioner i en medlemsstat, hvor bestemte driftsformer eller landbrugssektorer er udsat for særlige vanskeligheder og tilskrives særlig stor betydning af økonomiske og/eller sociale og/eller miljømæssige årsager. I henhold til artikel 52, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan frivillig koblet støtte endvidere kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte regioner eller sektorer. Koblet støtte bør udbetales årligt og ydes inden for fastsatte kvantitative grænser og på grundlag af faste arealer og udbytter eller et fast antal dyr. For at sikre at foranstaltninger inden for rammerne af den frivillige koblede støtte er målrettede og styrede, samtidig med at medlemsstaterne har mulighed for at udforme frivillig koblet støtte i overensstemmelse med deres behov, bør der fastlægges bestemmelser om, at medlemsstaterne overlades ansvaret for at fastsætte hvilke regioner og/eller typer

([1]) Jf. Domstolens dom af 25. oktober 2012 i sag C-592/11, Anssi Ketelae, endnu ikke offentliggjort i Sml., præmis 56.

▼B

af landbrug, som er støtteberettigede, og for at fastsætte kvantitative grænser samt det passende støtteniveau. For at undgå markedsforvridninger bør betalingerne imidlertid ikke beregnes på grundlag af udsving i markedspriserne eller sidestilles med et udligningsstøttesystem, hvorved medlemsstaterne betaler landbrugerne indenlandsk landbrugsstøtte på grundlag af forskellen mellem en målpris og den indenlandske markedspris.

(67) I henhold til Aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om oliefrø inden for rammerne af GATT ([1]), bør der fastsættes et særskilt basisareal for producenter, som er omfattet af godtgørelser for oliefrø, jf. bilaget til nævnte aftalememorandum. Eftersom oliefrø er opført på listen over sektorer og produktioner, der er berettiget til den frivillige koblede støtte, bør der i denne støtteordning indføres et maksimumsareal på EU-plan for oliefrø, jf. nævnte aftalememorandum, for at sikre, at denne internationale forpligtelse overholdes. Hvis dette maksimumsareal overskrides, bør medlemsstaterne tilpasse det anmeldte areal ved at anvende en nedsættelseskoefficient, som Kommissionen beregner og meddeler medlemsstaterne.

(68) I henhold til artikel 52, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1307/2013 skal frivillig koblet støtte, der ydes i medfør af nævnte artikel, være i overensstemmelse med andre EU-støtteforanstaltninger eller foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af statsstøtte. For at sikre en korrekt forvaltning af ordningerne og for at undgå dobbeltfinansiering bør foranstaltninger, som ligner hinanden, ikke finansieres to gange i form af både frivillig koblet støtte og andre af Unionens støtteordninger. Da der er mange forskellige valgmuligheder, som medlemsstaterne kan gøre brug af, når de gennemfører den frivillige koblede støtte, bør de have ansvaret for at sikre en sådan sammenhæng inden for den ramme, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 1307/2013, og i henhold til de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

(69) I henhold til artikel 55, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal Kommissionen godkende den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, eller, hvor det er relevant, i artikel 53, stk. 6, litra a), i nævnte forordning, hvis et af de bestemte behov i regionen eller sektoren dokumenteres. For at sikre, at denne artikel anvendes korrekt, bør de gældende kriterier for disse behov præciseres.

(70) I afsnit IV, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsættes en afgrødespecifik betaling for bomuld. Kommissionen bør fastsætte de bestemmelser og betingelser, der skal gælde for godkendelse af landbrugsarealer og sorter med henblik på denne betaling. Endvidere bør der fastlægges bestemmelser om betingelserne for støtteberettigelse. Der er tale om et objektivt krav, når

([1]) EFT L 147 af 18.6.1993, s. 26.

▼B

arealet tilsås på en sådan måde, at der opnås en minimumsplantetæthed, som skal fastsættes af medlemsstaterne under hensyntagen til jordbunds- og klimaforholdene og særlige regionale forhold. Fastlæggelsen af specifikke forskrifter for dyrkningsmetoder bør overlades til medlemsstaterne.

(71) Medlemsstaterne bør godkende brancheorganisationer for bomuldsproduktion på grundlag af objektive kriterier som f.eks. deres størrelse og interne organisation. Ved fastsættelsen af en brancheorganisations størrelse bør der tages hensyn til, at den tilsluttede egreneringsvirksomhed skal kunne få leveret tilstrækkeligt store mængder ikke-egreneret bomuld.

(72) For ikke at besværliggøre forvaltningen af støtteordningen må en producent kun være medlem af én brancheorganisation. Af samme grund bør en landbruger, der er medlem af en brancheorganisation, og som giver tilsagn om at levere sin bomuldsproduktion, kun levere den til en egreneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.

(73) For at overvåge at forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendes korrekt og evaluere den politiske gennemførelse bør der fastsættes meddelelsesforpligtelser for medlemsstaterne, navnlig med hensyn til de oplysninger medlemsstaterne skal indgive om deres beslutninger i henhold til afsnit II til V i nævnte forordning.

(74) Hvad angår særlig frivillig koblet støtte, bør indholdet af de oplysninger, som medlemsstaterne skal meddele, præciseres yderligere for at sikre korrekt anvendelse af bestemmelserne om nævnte støtte og for at gøre sådanne meddelelser effektive, så det er muligt for Kommissionen at kontrollere, at medlemsstaterne overholder bestemmelserne om sammenhæng og ikkekumulering af støtte og maksimumsprocentsatserne af det årlige nationale loft, jf. artikel 53 i forordning (EU) nr. 1307/2013, og de dermed forbundne samlede beløb, når støtteforanstaltningerne udformes.

(75) Medlemsstaterne kan på bestemte betingelser beslutte at yde national støtte. For at kontrollere at støtten ydes inden for de fastsatte lofter, bør der fastsættes en forpligtelse til at forelægge Kommissionen årlige rapporter om bestemte punkter vedrørende den ydede støtte.

(76) Kommissionen bør, hvor det er relevant, underrettes om eventuelle beslutninger, der følger af en revision af beslutninger, der er meddelt i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 eller denne forordning, for at gøre det muligt for Kommissionen at overvåge den korrekte anvendelse og virkningen af en sådan revision. Der bør derfor fastsættes regler om de meddelelsesforpligtelser, der følger heraf.

(77) Bilag X til forordning (EU) nr. 1307/2013 indeholder et skema med de omregnings- og vægtningsfaktorer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3, i samme forordning, for de forskellige typer miljømæssige fokusområder. På tidspunktet for vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1307/2013 var skemaet ikke udfyldt. Derfor bør nævnte bilag tilpasses. Omregningsfaktorerne bør være baseret på erfaringer med måling og særlige landskabstræk. Vægtningsfaktorerne bør bestå af tre forskellige værdier, der tager

▼B

hensyn til forskellene for så vidt angår betydning for biodiversiteten. Bilag X til forordning (EU) nr. 1307/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Med henblik på beregning af det miljømæssige fokusområde bør omregnings- og vægtningsfaktorerne også gælde for elementer, der er omfattet af tilsvarende metoder, såfremt disse er de samme som de elementer, som er opført i nævnte bilag.

(78) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør forordning (EF) nr. 1120/2009 og (EF) nr. 1121/2009 ophæves.

(79) Denne forordning bør anvendes for støtteansøgninger, der vedrører kalenderår efter kalenderåret 2014 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Anvendelsesområde og generelle principper

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter supplerende bestemmelser til visse ikkevæsentlige elementer i forordning (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår:

a) almindelige bestemmelser om direkte betalinger

b) grundbetalingsordningen

c) den generelle arealbetalingsordning

d) betalingen til landbrugere, der anvender landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet

e) betalingen til unge landbrugere, der påbegynder en landbrugsaktivitet

f) frivillig koblet støtte

g) den afgrødespecifikke betaling for bomuld

h) medlemsstaternes meddelelsesforpligtelser.

▼B

Artikel 2

Generelle principper

1. Medlemsstaterne gennemfører denne forordning efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås samtidig med at bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimaindsatsen støttes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle betingelser for støtte, der gennemføres i henhold til denne forordning, kan verificeres og kontrolleres.

3. Medlemsstaterne gennemfører denne forordning:

a) hvad angår anden støtte end koblet støtte, under overholdelse af kravene i bilag 2, punkt 1, 5 og 6, til aftalen om landbrug og

b) hvad angår koblet støtte, under overholdelse af kravene i artikel 6, stk. 5, i aftalen om landbrug.

Artikel 3

Nedsættelser som følge af finansiel disciplin

Nedsættelser som følge af finansiel disciplin i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendes på summen af betalingerne fra de forskellige ordninger for direkte støtte, som er opført i bilag I til forordning (EU) nr. 1307/2013, og som hver landbruger er berettiget til efter anvendelse af tilbagetrækninger og administrative sanktioner i forbindelse med direkte betalinger i henhold til afsnit II, kapitel IV, i delegeret forordning (EU) nr. 640/2014 og før anvendelse af administrative sanktioner i forbindelse med krydsoverensstemmelse i henhold til afsnit IV, kapitel II, i nævnte delegerede forordning.

AFDELING 2

Bestemmelser vedrørende definitioner i forordning (EU) nr. 1307/2013

Artikel 4

Rammebestemmelser for kriterier for bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning

1. Med henblik på anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra c), nr. ii), i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastlægger medlemsstaterne på én eller begge af følgende måder de kriterier, som landbrugere skal opfylde for at overholde forpligtelsen til at bevare landbrugsarealet i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over brug af sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner:

▼B

a) Medlemsstaterne forpligter landbrugeren at udføre mindst én aktivitet pr. år. Hvis det er berettiget af miljømæssige hensyn, kan medlemsstaterne beslutte også at godkende aktiviteter, der kun udføres hvert andet år.

b) Medlemsstaterne fastlægger de karakteristika, som et landbrugsareal skal udvise, for at det anses for at være i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning.

2. Ved fastsættelsen af kriterierne i stk. 1 kan medlemsstaterne skelne mellem forskellige typer af landbrugsområder.

Artikel 5

Rammebestemmelser for minimumsaktiviteter på landbrugsarealer, der holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning

Med henblik på artikel 4, stk. 1, litra c), nr. iii), i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal den minimumsaktivitet, der skal fastsættes af medlemsstaterne, og som skal udføres på landbrugsarealer, der holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, bestå af mindst én aktivitet pr. år, som skal udføres af landbrugeren. Hvis det er berettiget af hensyn til miljøet, kan medlemsstaterne beslutte også at godkende aktiviteter, der kun foretages hvert andet år.

Artikel 6

Fremherskende forekomst af græs og andet grøntfoder på græsarealer

Med henblik på artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes græs og andet grøntfoder som fremherskende, når det dækker over 50 % af det støtteberettigede areal på landbrugsparcellen, jf. artikel 67, stk. 4, litra a, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 7

Etableret lokal praksis på permanente græsarealer

Med henblik på artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013 omfatter etableret lokal praksis en af følgende praksis eller en kombination heraf:

a) praksis med afgræsning af arealer med græssende husdyr, som er en traditionel og almindelig anvendt praksis på de pågældende områder

b) praksis, som er vigtig for bevaring af de naturtyper, der er opført i bilag I til Rådets direktiv 92/43/EØF ([1]), og af de biotoper og naturtyper, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ([2]).

([1]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

▼B

Artikel 8

Nedsættelseskoefficient i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Ved anvendelse af artikel 32, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 for permanente græsarealer, som kan afgræsses, og som udgør en del af etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder, kan medlemsstaterne skelne mellem forskellige arealtyper og anvende forskellige nedsættelseskoefficienter for disse typer.

Artikel 9

Produktion af hamp

Med henblik på artikel 32, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1307/2013 skal støtteberettigelsen for arealer, der er beplantet med hamp, forudsætte anvendelse af frø af sorter, der er opført på den fælles sortsliste over landbrugsplantearter den 15. marts det år, for hvilket betalingen ydes, og offentliggjort i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv 2002/53/EF ([1]). Frøet skal være certificeret i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF ([2]).

AFDELING 3

Aktiv landbruger

Artikel 10

Tilfælde, hvor landbrugsarealer overvejende er arealer, der holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning

1. Med henblik på artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer som værende i besiddelse af landbrugsarealer, hvis arealerne overvejende holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og hvis disse arealer udgør over 50 % af det samlede landbrugsareal, der anmeldes i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 finder ikke anvendelse på en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, der på arealer, der holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, udøver en landbrugsaktivitet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 11

Indtægter indtjent fra ikkelandbrugsaktiviteter

1. Med henblik på artikel 9, stk. 2, litra a), tredje afsnit, nr. i), i forordning (EU) nr. 1307/2013 og, hvor det er relevant, artikel 13 i denne forordning er indtægter fra landbrugsaktiviteter indtægter, som en landbruger har indtjent fra sin landbrugsaktivitet som omhandlet i

([1]) Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74).

▼B

artikel 4, stk. 1, litra c), i samme forordning, på sin bedrift, herunder EU-støtte under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og enhver national støtte, der er bevilget for landbrugsaktiviteter, med undtagelse af supplerende nationale direkte betalinger i henhold til artikel 18 og 19 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Indtægter fra forarbejdning af landbrugsprodukter, som defineret i artikel 4, stk.1, litra d), i forordning (EU) nr. 1307/2013, fra bedriften betragtes som indtægter fra landbrugsaktiviteter, forudsat at de produkter, der forarbejdes, forbliver landbrugerens ejendom, og at en sådan forarbejdning resulterer i et andet landbrugsprodukt som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Alle andre indtægter skal betragtes som indtægter fra ikkelandbrugsaktiviteter.

2. Med henblik på stk. 1 forstås ved »indtægter« bruttoindtægter før fradrag af de dermed forbundne omkostninger og afgifter.

3. EU-støtten som omhandlet i stk. 1 beregnes:

a) i Bulgarien og Rumænien for 2015 på grundlag af det relevante beløb, som er fastsat i bilag V, punkt A, i forordning (EU) nr. 1307/2013

b) i Kroatien for hvert år, jf. artikel 17 i forordning (EU) nr. 1307/2013, på grundlag af de beløb, som er fastsat i bilag VI, punkt A, til nævnte forordning.

Artikel 12

Beløb til direkte betalinger, jf. artikel 9, stk. 2 og 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og artikel 13, stk. 2, i denne forordning

1. Det årlige beløb til direkte betalinger for en landbruger, jf. artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 og, hvor det er relevant, i artikel 13, stk. 2, i denne forordning, er det samlede beløb af direkte betalinger, som landbrugeren var berettiget til i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 for det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger dokumentation for indtægter fra ikkelandbrugsaktiviteter. Ved beregningen af dette beløb tages ikke hensyn til anvendelsen af artikel 63 og artikel 91, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Hvis det seneste regnskabsår som omhandlet i første afsnit er 2014 eller tidligere, er det årlige beløb til direkte betalinger det samlede beløb af direkte betalinger, som landbrugeren var berettiget til i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 inden de nedsættelser og udelukkelser, som er fastsat i artikel 21 og 23 i nævnte forordning.

▼B

2. Hvis en landbruger ikke indgav en støtteansøgning om direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 i det seneste regnskabsår, jf. stk. 1, første afsnit, fastsætter medlemsstaterne det samlede beløb for direkte betalinger, jf. stk. 1, første afsnit, ved at gange det antal støtteberettigede hektar, som anmeldes af landbrugeren i det år, hvor støtteansøgningen indgives i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, med den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar for det år, der er angivet t i stk. 1, første afsnit.

Den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar i første afsnit fastsættes ved at dividere det nationale loft, som er fastsat i bilag II til forordning (EU) nr. 1307/2013, med det samlede antal støtteberettigede hektar, som er anmeldt i den pågældende medlemsstat for nævnte år i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Hvis det i første afsnit omhandlede år er 2014 eller et tidligere år, fastsættes den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar i dette stykkes første afsnit ved at dividere det nationale loft, der er fastsat i bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009 for nævnte år, med det samlede antal støtteberettigede hektar, som er anmeldt i den pågældende medlemsstat for nævnte år i henhold til artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 73/2009.

3. Beløbet af direkte betalinger til en landbruger, jf. artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 er det samlede beløb for direkte betalinger, som landbrugeren var berettiget til i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 før anvendelsen af artikel 63 og artikel 91, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 for det foregående år.

Hvis det år, der er omhandlet i første afsnit, er 2014, er det årlige beløb til direkte betalinger for året 2014 det samlede beløb af direkte betalinger, som landbrugeren var berettiget til i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 inden nedsættelser og udelukkelser, jf. artikel 21 og 23 i nævnte forordning.

4. Hvis en landbruger ikke indgav en støtteansøgning om direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 for det foregående år, jf. stk. 3, første afsnit, fastsætter medlemsstaterne det samlede beløb for direkte betalinger, jf. stk. 3, første afsnit, ved at gange det antal støtteberettigede hektar, som anmeldes af nævnte landbruger i det år, hvor støtteansøgningen indgives i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, med den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar for det foregående år.

Den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar i første afsnit fastsættes ved at dividere det nationale loft som fastsat i bilag II til forordning (EU) nr. 1307/2013 for nævnte år med det samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i den pågældende medlemsstat for nævnte år i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Hvis det foregående år, der omhandles i stk. 3, første afsnit, er 2014, fastsætter medlemsstaterne det årlige beløb af direkte betalinger til landbrugeren ved at gange det antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt for året 2015 i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, med den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar for året 2014.

▼B

Den nationale gennemsnitlige direkte betaling pr. hektar for året 2014 fastsættes ved at dividere det nationale loft for året 2014, som er fastsat i bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009, med det samlede antal støtteberettigede hektar, som er anmeldt i den pågældende medlemsstat for året 2014 i henhold til artikel 19, stk. 1, litra a), i samme forordning.

5. Det samlede beløb for direkte betalinger i stk. 1 og 2 beregnes:

a) for Bulgarien og Rumænien for 2015 på grundlag af det relevante beløb som fastsat i bilag V, punkt A, til forordning (EU) nr. 1307/2013

b) for Kroatien for hvert år som fastsat i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1307/2013 på grundlag af det beløb, der er fastsat i bilag VI, punkt A, i bilag VI til nævnte forordning.

Artikel 13

Kriterier, der skal opfyldes for at bevise, at landbrugsaktiviteterne ikke er ubetydelige, og at de vigtigste forretnings- eller selskabsformål er at udøve en landbrugsaktivitet

1. Med henblik på artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1307/2013, er landbrugsaktiviteter ikke ubetydelige, hvis de samlede indtægter indtjent fra landbrugsaktiviteter som omhandlet i artikel 11 i denne forordning i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation, udgør mindst en tredjedel af de samlede indtægter, som er indtjent i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation.

Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte tærsklen for de samlede indtægter fra landbrugsaktiviteter til lavere end en tredjedel, forudsat at denne lavere tærskel ikke giver mulighed for, at fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsaktiviteter er marginale, kan betragtes som aktive landbrugere.

Uanset første og andet afsnit kan medlemsstater fastsætte andre kriterier for, hvorledes en enhed kan forelægge dokumentationen for, at dens landbrugsaktiviteter ikke er ubetydelige, jf. artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. Med henblik på artikel 9, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstaterne på grundlag af følgende metoder beslutte, at landbrugsvirksomhed, de udøves af fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, kun udgør en ubetydelig del af deres samlede økonomiske virksomhed:

a) det årlige beløb af direkte betalinger udgør under 5 % af de samlede indtægter indtjent fra ikkelandbrugsaktiviteter som omhandlet i artikel 11 i denne forordning i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation

b) de samlede indtægter indtjent fra landbrugsaktiviteter som omhandlet i artikel 11 i denne forordning i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation, er lavere end en tærskel, som skal fastsættes af medlemsstaterne og som ikke overstiger en tredjedel af de samlede indtægter, der er indtjent i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation.

▼B

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte andre kriterier, som skal anvendes til at afgøre, om landbrugsaktiviteter skal betragtes som ubetydelige, jf. artikel 9, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

3. Med henblik på artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 og, hvor det er relevant, artikel 9, stk. 3, litra b), i samme forordning, anses en landbrugsaktivitet for at være det vigtigste forretnings- eller selskabsformål for en juridisk person, såfremt den er registreret som det vigtigste forretnings- eller virksomhedsformål i det officielle selskabsregister eller en medlemsstats tilsvarende officielle dokumentation. Er der tale om en fysisk person, er tilsvarende dokumentation påkrævet.

Hvis der ikke findes sådanne registre, anvender medlemsstaterne tilsvarende dokumentation.

Uanset første og andet afsnit kan medlemsstaterne fastsætte alternative kriterier for, hvorledes en landbrugsaktivitet skal anses for at være de vigtigste forretnings- eller selskabsformål for en fysisk eller juridisk person i henhold til artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, litra c), og, hvor det er relevant, til artikel 9, stk. 3, litra b), i nævnte forordning.

KAPITEL 2

GRUNDBETALINGSORDNINGEN OG DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING

AFDELING 1

Bestemmelser for gennemførelse af grundbetalingsordningen, jf. Afsnit III, kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Underafdeling 1

Første tildeling af betalingsrettigheder

Artikel 14

Ved arv, ændring af retlig status eller benævnelse og sammenlægning eller -opdeling

1. Hvis en landbruger ved arv eller forskud på arv overtager en bedrift eller en del af denne, er han berettiget til, i eget navn, at gøre krav på det antal og den værdi af de betalingsrettigheder, der skal tildeles bedriften eller en del af denne, på samme betingelser som den landbruger, der oprindelig drev bedriften.

Ved genkaldeligt forskud på arv tildeles betalingsrettigheder kun den arving, der var indsat på den dato, der er angivet i artikel 24, stk. 1, eller artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

▼B

2. En ændring af benævnelse har ingen indvirkning på antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles.

En ændring af retlig status har ingen indvirkning på antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles, hvis den landbruger, som udøvede kontrol over den oprindelige bedrift for så vidt angår drift, fortjeneste og finansiel risiko, også driver den nye bedrift.

3. En sammenlægning eller opdeling har ingen indvirkning på det samlede antal og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles bedriften/bedrifterne.

Hvis en medlemsstat bringer artikel 24, stk. 4 eller 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 i anvendelse, fastsættes i tilfælde af opdeling antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles den enkelte bedrift, som følge af opdelingen, ved at gange antallet af hektar, som er til rådighed for den relevante nye bedrift, med den gennemsnitlige nedsættelse i antallet af rettigheder, som den oprindelige bedrift ville have været omfattet af i henhold til artikel 24, stk. 4 eller 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013

I dette stykke forstås ved:

a) »sammenlægning«: sammenlægning af to eller flere særskilte landbrugere som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 til en ny landbruger som omhandlet i nævnte artikel, der for så vidt angår drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af de landbrugere, der oprindeligt drev bedrifterne eller en af dem

b) »opdeling«: opdeling af en landbruger som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 i:

   i) mindst to nye selvstændige landbrugere som omhandlet i nævnte artikel, hvor mindst den ene forbliver kontrolleret, for så vidt angår drift, fortjeneste og finansiel risiko, af mindst én af de fysiske eller juridiske personer, som oprindeligt drev bedriften, eller

   ii) den oprindelige landbruger og mindst én ny selvstændig landbruger som omhandlet i nævnte artikel.

Artikel 15

Fastsættelse af støtteberettigede hektar med henblik på artikel 24, stk. 2, og artikel 39, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013

1. Med henblik på fastsættelsen af antallet af de betalingsrettigheder, der skal tildeles i henhold til artikel 24, stk. 2, og artikel 39, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 i tilfælde, hvor ingen force majeure og

▼B

usædvanlige omstændigheder anerkendes, tages kun de støtteberettigede hektar, som fastslås i henhold artikel 2, stk. 1, andet afsnit, nr. 23, litra a), i delegeret forordning (EU) nr. 640/2014, i betragtning.

2. Hvis to eller flere ansøgere indgiver ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder for en støtteberettiget hektar, jf. stk. 1, baseres beslutningen om, hvem betalingsrettigheden skal tildeles, på kriteriet hvem har beføjelse til at træffe beslutninger om de landbrugsaktiviteter, der udøves på nævnte hektar, og hvem bærer fortjenesten og de finansielle risici, som er forbundet med disse aktiviteter.

Artikel 16

Begrænsning i henhold til artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013

1. En reduktion i henhold til artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 må ikke overstige 85 % af det antal betalingsrettigheder, der svarer til de støtteberettigede hektar permanente græsarealer i områder med vanskelige klimatiske forhold.

2. Med henblik på anvendelse af reduktionskoefficienten i stk. 1 kan medlemsstaterne på grundlag af de naturlige begrænsninger, der er angivet i artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skelne mellem forskellige kategorier af områder med vanskelige klimatiske forhold for at anvende forskellige reduktionskoefficienter på de enkelte kategorier.

Artikel 17

Fastsættelse af værdien af betalingsrettigheder i henhold til artikel 26 og 40 i forordning (EU) nr. 1307/2013

1. Ved fastsættelsen af de relevante direkte betalinger eller værdien af betalingsrettighederne for året 2014 som omhandlet i artikel 26, i forordning (EU) nr. 1307/2013 tages kun hensyn til betalinger eller værdien af de betalingsrettigheder for de landbrugere, som er berettiget til at modtage direkte betalinger i henhold til artikel 9 og artikel 24, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1307/2013 i året 2015.

Ved fastsættelsen af de relevante direkte betalinger for det år, der går forud for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, jf. artikel 40, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, tages kun hensyn til betalinger til de landbrugere, som er berettiget til at modtage direkte betalinger i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013 i grundbetalingsordningens første anvendelsesår.

2. Med henblik på artikel 26, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendes følgende bestemmelser:

a) henvisningen til de særlige støtteforanstaltninger i artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EF) nr. 73/2009 berører ikke medlemsstaternes mulighed for kun at tage hensyn til en eller flere foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af disse særlige støtteforanstaltninger

▼B

b) ved beregningen af den støtte, der ydes til en landbruger i kalenderåret 2014 inden for rammerne af en eller flere af de støtteordninger, der er omhandlet i artikel 26, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, tages ikke hensyn til eventuelle nedsættelser og udelukkelser, som er fastsat i afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009

c) medlemsstaterne kan i overensstemmelse med objektive og ikkediskriminerende kriterier træffe beslutning om det støtteniveau, der skal tages i betragtning ved en eller flere af de i artikel 26, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 omhandlede ordninger, som anvendes af den pågældende medlemsstat.

Hvis medlemsstaterne bringer dette stykke i anvendelse, må den afkoblede natur af den støtte, der ydes i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), og artikel 126, 127 og 129 i forordning (EF) nr. 73/2009, ikke bringes i fare.

3. Med henblik på artikel 26, stk. 6, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013 beregnes støtte, der ydes for kalenderåret 2014 i henhold til artikel 72a og 125a i forordning (EC) nr. 73/2009, uden at tage hensyn til eventuelle nedsættelser og udelukkelser i henhold til afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009.

4. Henvisningen i artikel 26, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 til betalingsrettigheder, som en landbruger råder, omfatter også de betalingsrettigheder, som landbrugeren har bortforpagtet til en anden landbruger på datoen for indgivelsen af sin ansøgning for 2014.

Artikel 18

Endelig fastsættelse af værdien og antallet af betalingsrettigheder

Hvis de oplysninger til landbrugerne, som er omhandlet i artikel 25, stk. 10, eller i artikel 40, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, baseres på foreløbige data, skal betalingsrettighedernes endelige værdi og endelige antal være fastsat og meddelt landbrugerne, efter at alle nødvendige kontroller, jf. artikel 74 i forordning (EU) nr. 1306/2013 er foretaget, og under alle omstændigheder senest den 1. april i det år, der følger efter grundbetalingsordningens første anvendelsesår i den pågældende medlemsstat.

Artikel 19

Fastsættelse af værdien af betalingsrettigheder i nødsituationer

1. Hvis en eller flere af de direkte betalinger, som er omhandlet i artikel 26 eller artikel 40, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 for 2014 eller for det år, der går forud for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, er lavere end de tilsvarende beløb i det år, der gik forud

▼B

for de år, der berøres af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, fastsættes den oprindelige enhedsværdi på grundlag af de beløb, som den pågældende landbruger modtog i det år, der gik forud for de år, som berøres af force majeure eller usædvanlige omstændigheder.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at begrænse anvendelsen af stk. 1 til tilfælde, hvor de direkte betalinger for 2014 eller for det år, der går forud for grundbetalingsordningens gennemførelse, er lavere end en bestemt procentdel af de tilsvarende beløb i det år, der gik forud for de år, som berøres af force majeure eller usædvanlige omstændigheder. Denne procentsats må ikke være under 85 %.

Artikel 20

Private kontraktbestemmelser ved salg

1. Medlemsstaterne kan beslutte, at en landbruger ved salg af en bedrift eller en del heraf ved kontrakt, som er undertegnet inden den sidste dato for ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder, som er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 78. litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, sammen med bedriften eller en del af denne kan overføre de tilsvarende betalingsrettigheder, der skal tildeles. I så fald skal betalingsrettighederne tildeles sælger og overføres direkte til køber, som i givet fald vil være omfattet retten til at anvende de betalinger, som sælger modtog for 2014, eller værdien af de rettigheder, han rådede over i 2014, jf. artikel 26 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som reference for fastsættelsen af disse betalingsrettigheders enhedsværdi.

En sådan overførsel forudsætter, at sælger opfylder bestemmelserne i artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, og at køber opfylder bestemmelserne i artikel 9 i samme forordning.

Et sådant salg betragtes ikke som en overdragelse uden jord som omhandlet i artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på medlemsstater, der anvender afsnit III, kapitel 1, afdeling 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 21

Private kontraktbestemmelser i tilfælde af forpagtning

1. Medlemsstaterne kan beslutte, at landbrugeren ved forpagtning af en bedrift eller en af del heraf ved kontrakt undertegnet inden den dato, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, første afsnit, sammen med bedriften eller en del af denne kan bortforpagte de tilsvarende betalingsrettigheder, der skal tildeles. I dette tilfælde skal betalingsrettighederne tildeles sælger og overføres direkte til køber, som i givet fald vil være omfattet af retten til at anvende de betalinger, som sælger modtog for 2014, eller værdien af de rettigheder, han rådede over i 2014, jf. artikel 26 i forordning (EU) nr. 1307/2013, som reference for fastsættelsen af disse betalingsrettigheders enhedsværdi.

En sådan overførsel forudsætter, at bortforpagteren opfylder bestemmelserne i artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, at forpagteren opfylder bestemmelserne i artikel 9 i samme forordning, og at forpagtningskontrakten udløber efter sidste frist for indgivelse af en ansøgning inden for rammerne af grundbetalingsordningen.

▼B

En sådan bortforpagtning betragtes ikke som en overdragelse uden jord i henhold til i artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på medlemsstater, der anvender afsnit III, kapitel 1, afdeling 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 22

Støttemodtagere i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Med henblik på artikel 24, stk. 1, tredje afsnit, litra a), nr. i), første led, i forordning (EU) nr. 1307/2013 forstås ved »spisekartofler« og »lægge-kartofler« kartofler henhørende under KN-kode 0701 bortset fra kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse.

Underafdeling 2

Aktivering og overdragelse af rettigheder

Artikel 23

Beregning af værdien af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettighederne beregnes først med indtil tre decimaler og rundes dernæst op eller ned til nærmeste anden decimal. Hvis beregningen giver et resultat, hvor den tredje decimal er 5, rundes summen op til anden decimal.

2. Hvis en landbruger overdrager en del af en rettighed, beregnes værdien af denne del forholdsmæssigt for hvert af de resterende berørte år, jf. artikel 25 eller 40 i forordning (EU) nr. 1307/2013.

3. Medlemsstaterne kan ændre betalingsrettighederne ved at sammenlægge rettighedsandele, som tilhører en landbruger. Værdien af de sammenlagte rettigheder beregnes for hvert af resterende relevant år som omhandlet i artikel 25 i forordning (EU) nr. 1307/2013 ved at værdien af andelene lægges til.

Artikel 24

Kravene til aktivering af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan kun anmeldes til betaling en gang om året af den landbruger, som råder over (som ejer eller forpagter) dem på sidste dag for indgivelse af enkeltansøgningen.

▼B

Hvis en landbruger benytter muligheden for at ændre enkeltansøgningen i henhold til de bestemmelser, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 78, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, kan han også anmelde betalingsrettigheder, som han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, hvor han meddeler ændringerne til myndighederne, forudsat at de pågældende betalingsrettigheder ikke anmeldes til betaling af en anden landbruger for det samme år.

Hvis en landbruger erhverver betalingsrettigheder ved overdragelse fra en anden landbruger, og hvis den anden landbruger allerede har anmeldt disse betalingsrettigheder, er yderligere anmeldelse af disse betalingsrettigheder kun tilladt for erhververen, hvis overdrageren allerede har underrettet myndighederne om overdragelsen i henhold til de bestemmelser, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 34, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, og trækker disse betalingsrettigheder ud af sin egen enkeltansøgning inden for de frister for ændring af enkeltansøgningen, der er fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 78, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Hvis en landbruger efter i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 at have anmeldt alle de parceller, der svarer til alle de hele betalingsrettigheder, han råder over, stadig har en parcel til sin rådighed, der svarer til en del af en hektar, kan han anmelde endnu en i hele tal angivet betalingsrettighed, som giver ret til en betaling, der beregnes i forhold til parcellens størrelse. Med henblik på anvendelsen af artikel 31, stk. 1, litra b), i nævnte forordning betragtes denne betalingsrettighed som fuldt aktiveret.

Artikel 25

Overdragelse af rettigheder

1. Betalingsrettigheder kan overdrages på alle tidspunkter af året.

2. Hvis en medlemsstat anvender den mulighed, der er fastsat i 34, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal den fastsætte de regioner, der er omhandlet i denne bestemmelse, i det første år, hvor artikel 34, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 anvendes, og senest en måned før den frist, der fastsættes af medlemsstaten i henhold til artikel 33, stk. 1, i nævnte forordning.

Underafdeling 3

Den nationale reserve eller de regionale reserver

Artikel 26

Tilbageførsel til den nationale eller regionale reserve som følge af tilbageholdelse af overdragelse af betalingsrettigheder

Hvis en medlemsstat anvender den mulighed, der er fastsat i artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan den efter objektive kriterier og på en sådan måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, beslutte at der til den nationale eller regionale reserve tilbageføres op til 30 % af de årlige enhedsværdier af hver betalingsrettighed, som overdrages uden de

▼B

tilsvarende støtteberettigede hektar som omhandlet i artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013, eller det tilsvarende beløb angivet i antal betalingsrettigheder.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at op til 50 % af den årlige enhedsværdi af hver betalingsrettighed eller det tilsvarende beløb angivet i antal betalingsrettigheder, jf. første afsnit, må tilbageføres i løbet af de første tre år af gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

Artikel 27

Anvendelse af bestemmelsen om uventet fortjeneste

Med henblik på artikel 28 og artikel 40, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 beregnes den forhøjelse af betalingsrettighedernes værdi, som er omhandlet i nævnte bestemmelser, ved at sammenholde den værdi af landbrugerens betalingsrettigheder, som fremkommer ved anvendelsen af artikel 25, stk. 4, og artikel 26 eller artikel 40, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 efter salg eller forpagtning som omhandlet i artikel 28 eller 40, stk. 5, i nævnte forordning, med værdien af landbrugerens betalingsrettigheder, der ville være fremkommet uden salget eller forpagtningen.

Artikel 28

Fastsættelse af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013

1. Med henblik på artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 vil en ung landbruger eller en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, som ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, men ikke råder over (som ejer eller forpagter) betalingsrettigheder, modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal støtteberettigede hektar, han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, der er sidste frist for indgivelse af ansøgningen om tildeling eller forhøjelse af betalingsrettigheders værdi som fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 78, litra b) i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Hvis en ung landbruger eller en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, som ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, allerede råder over (som ejer eller forpagter) betalingsrettigheder, vil han modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal støtteberettigede hektar, han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, der er sidste frist for indgivelse af ansøgningen i henhold til stk. 1, og for hvilke han ikke råder over (som ejer eller forpagter) nogen betalingsrettighed.

Hvis værdien af de rettigheder, som landbrugeren allerede råder over (som ejer eller forpagter) ligger under det nationale eller regionale gennemsnit, jf. artikel 30, stk. 8, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan de årlige enhedsværdier for disse rettigheder forhøjes til det nationale eller regionale gennemsnit som fastsat i artikel 30, stk. 10, i nævnte forordning.

▼B

I medlemsstater, der anvender forhøjelsen i artikel 30, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013 med henblik på artikel 30, stk. 7, i nævnte forordning, er forhøjelsen som omhandlet i dette stykke, andet afsnit, obligatorisk i den pågældende medlemsstat. Denne forhøjelse skal være af en størrelse, som svarer til den største forhøjelse, som gennemføres med henblik på artikel 30, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

3. I medlemsstater, som anvender artikel 24, stk. 6 eller 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan de begrænsninger for tildeling af betalingsrettigheder, som er fastsat i nævnte bestemmelser, finde tilsvarende anvendelse for tildeling af betalingsrettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Medlemsstaterne kan beslutte, at hvis anvendelsen af en eller flere af de begrænsninger, der er fastsat i første afsnit, begrænser det samlede antal betalingsrettigheder, som en landbruger allerede råder over og som nyligt er tildelt fra reserven, til mindre end en fast procentdel af hans støtteberettigede hektar i det år, hvori han ansøger om tildeling af betalingsrettigheder fra reserven, tildeles denne landbruger et yderligere antal betalingsrettigheder, der svarer til en andel af hans samlede antal støtteberettigede hektar, som anmeldes i hans ansøgning for nævnte år i henhold til artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Den faste procentsats, som er omhandlet i andet afsnit, beregnes i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, andet afsnit, i denne forordning.

Den i dette stykke, andet afsnit, omhandlede andel af landbrugerens samlede antal støtteberettigede hektar beregnes som halvdelen af forskellen i procentpoint mellem den faste procentsats, som er omhandlet i dette stykke, tredje afsnit, og andelen af betalingsrettigheder, som landbrugeren råder over, i hans støtteberettigede hektar, der anmeldes i henhold til artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 i hans ansøgning for det i dette stykke, andet afsnit, omhandlede år. Med henblik på dette afsnit forstås ved »betalingsrettigheder, som landbrugeren råder over« betalingsrettigheder, som landbrugeren allerede råder over og som nylig er tildelt fra reserven.

Ved beregningen af antallet af støtteberettigede hektar, jf. andet, tredje og fjerde afsnit i dette stykke, kan medlemsstaterne beslutte ikke at medtage arealer med permanente afgrøder, permanente græsarealer beliggende i områder med vanskelige klimatiske forhold som omhandlet i artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 eller arealer, der anerkendes som permanente græsarealer i henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Medlemsstater, der gør brug af muligheden i artikel 23 i forordning (EU) nr. 1307/2013 for at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan, kan til grund for den beregningsmetode, der er omhandlet i andet afsnit i dette stykke, lægge det samlede antal tildelte/anmeldte i 2015 i den pågældende region.

▼B

Ved fastsættelsen af tærsklen i andet afsnit lades jord, som er erhvervet eller forpagtet af landbrugeren efter den 19. oktober 2011, ude af betragtning.

4. Med henblik på denne artikel må kun de landbrugere, som indleder deres landbrugsaktivitet, betragtes som at have indledt deres landbrugsaktivitet i kalenderåret 2013 eller et senere år, og som indgiver en ansøgning om grundbetaling senest to år efter det kalenderår, i hvilket de indledte deres landbrugsaktivitet.

Artikel 29

Fastsættelse af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve i henhold til artikel 30, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013

1. Hvis ved anvendelsen af artikel 30, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 nye betalingsrettigheder tildeles i henhold til artikel 30, stk. 10, i nævnte forordning, skal de tildeles i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i denne artikel, og i overensstemmelse med de objektive kriterier, der er opstillet af den pågældende medlemsstat.

2. Hvis en landbruger, som ikke råder over betalingsrettigheder (som ejer eller forpagter), er berettiget til at modtage betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve i henhold til artikel 30, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og som ansøger herom, modtager han et antal betalingsrettigheder, der svarer til det antal støtteberettigede hektar, han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, der er sidste frist for indgivelse af ansøgningen i henhold til artikel 28, stk. 1.

3. Hvis en landbruger, som råder over betalingsrettigheder (som ejer eller forpagter), er berettiget til at modtage betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve i henhold til artikel 30, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og som ansøger herom, modtager han et antal betalingsrettigheder, der svarer til det antal støtteberettigede hektar, han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, der er sidste frist for indgivelse af ansøgningen i henhold til artikel 28, stk. 1, og for hvilke han ikke råder over (som ejer eller forpagter) nogen betalingsrettighed.

Hvis værdien af de rettigheder, som landbrugeren allerede råder over (som ejer eller forpagter) ligger under det nationale eller regionale gennemsnit, jf. artikel 30, stk. 8, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan de årlige enhedsværdier for disse rettigheder forhøjes til det nationale eller regionale gennemsnit som fastsat i artikel 30, stk. 10, i nævnte forordning.

4. Ved anvendelsen af stk. 1 må medlemsstaterne ikke fastsætte kriterier, der vedrører produktion eller andre sektorspecifikke data, for en periode, som ligger efter den dato, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013.

▼B

Artikel 30

Supplerende bestemmelser om fastsættelse af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve

1. Hvis den årlige enhedsværdi af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 30, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013 øges, forhøjer medlemsstaterne enhedsværdien af de rettigheder, landbrugeren allerede råder over (som ejer eller forpagter) på tidspunktet for sin ansøgning om tildeling af rettigheder fra den nationale eller regionale reserve, i overensstemmelse med objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

2. Med henblik på stk. 1 må medlemsstaterne ikke fastsætte kriterier, der vedrører produktion eller andre sektorspecifikke data for en periode, som ligger efter den dato, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013.

Artikel 31

Nødsituationer

1. Hvis en landbruger som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder forhindres i at indgive en ansøgning om tildeling af betalingsrettigheder i henhold til artikel 24, stk. 1, eller artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, tildeles han betalingsrettigheder i henhold til artikel 30, stk. 7, litra c), i nævnte forordning. Medlemsstaterne fastsætter de årlige enhedsværdier af de betalingsrettigheder, der skal tildeles i henhold til artikel 25 eller 40 i forordning (EU) nr. 1307/2013 og til beslutninger truffet af medlemsstaten, hvad angår mulighederne i nævnte artikler.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at hvis anvendelsen af en eller flere af de begrænsninger for tildeling af betalingsrettigheder, der er fastsat i artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013, medfører en begrænsning af antallet af betalingsrettigheder, der tildeles en landbruger, til under en fast procentdel af hans støtteberettigede hektar, og hvis landbrugeren ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, anses denne landbruger for at være i en situation med »særlige ulemper« som omhandlet i artikel 30, stk. 7, litra b), i nævnte forordning. I så fald tildeles denne landbruger et antal betalingsrettigheder i henhold til artikel 30, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 1307/2013, der svarer til en andel af det samlede antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin ansøgning for 2015 i henhold til artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Den i første afsnit nævnte faste procentdel beregnes som det samlede antal betalingsrettigheder, der tildeles i medlemsstaten i 2015 efter anvendelse af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013, divideret med det samlede antal støtteberettigede hektar, der anmeldes i medlemsstaten i 2015 i henhold til artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) 1306/2013.

▼B

Den i første afsnit omhandlede andel af landbrugerens samlede antal støtteberettigede hektar beregnes som halvdelen af forskellen i procentpoint mellem den faste procentsats, jf. første og andet afsnit, og landbrugerens andel af betalingsrettigheder i sine støtteberettigede hektar, der anmeldes i 2015 i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Ved beregningen af antallet af støtteberettigede hektar som omhandlet i første, andet og tredje afsnit i dette stykke kan medlemsstaterne beslutte ikke at medtage arealer med permanente afgrøder, permanente græsarealer beliggende i områder med vanskelige klimatiske forhold som omhandlet i artikel 24, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 eller arealer, der anerkendes som permanente græsarealer i henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i nævnte forordning.

Medlemsstater, der gør brug af muligheden i artikel 23 i forordning (EU) nr. 1307/2013 for at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan, kan til grund for den beregningsmetode, der er omhandlet i andet afsnit i dette stykke, lægge det samlede antal tildelte/anmeldte i 2015 i den pågældende region.

Ved fastsættelsen af tærsklen i første afsnit lades jord, som er erhvervet eller forpagtet af landbrugeren efter den 19. oktober 2011, ude af betragtning.

Underafdeling 4

Medlemsstater, som anvender artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Artikel 32

Gennemførelse i medlemsstater, der anvender artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Medmindre andet er fastsat i denne underafdeling, anvendes bestemmelserne i denne afdeling for medlemsstater, der anvender artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 33

Anvendelse af artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Ved fastsættelsen af hvilke betalingsrettigheder, der skal udløbe i henhold til artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal de rettigheder, der har den laveste værdi, gives førsteprioritet.

Hvis betalingsrettigheder har samme værdi, nedsættes antallet af ejede betalingsrettigheder og antallet af forpagtede betalingsrettigheder i samme forhold.

Medlemsstaterne kan beslutte at bringe første og andet stykke i anvendelse på regionalt plan.

▼B

Artikel 34

Bestemmelse af værdien af betalingsrettigheder i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1307/2013 for medlemsstater, der anvender artikel 21, stk. 3, i nævnte forordning

Med henblik på bestemmelse af betalingsrettigheders oprindelige enhedsværdi kan medlemsstater, der anvender artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, tilpasse betalingsbeløbet for 2014 som omhandlet i artikel 26, stk. 5, i nævnte forordning, inden nedsættelser og udelukkelser, ved at fratrække det beløb, der hidrører fra betalingsrettigheder, som er udløbet i henhold til artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

AFDELING 2

Den generelle arealbetalingsordning

Artikel 35

Støtteberettigede hektar i medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning

Med henblik på den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit III, kapitel 1, afdeling 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, herunder enhver henvisning i forordning (EU) nr. 1307/2013 til støtteberettigede hektar, der anmeldes med henblik på denne ordning, tages kun hensyn til de støtteberettigede hektar, der fastsættes som omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, nr. 23, litra a), i delegereret forordning (EU) nr. 640/2014.

Artikel 36

Anvendelse af artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013

1. Med henblik på differentiering af den generelle arealbetaling, jf. artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, gælder følgende bestemmelser:

a) henvisningen til de særlige støtteforanstaltninger, der er fastsat i artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EF) nr. 73/2009, berører ikke medlemsstaternes mulighed for kun at tage hensyn til en eller flere foranstaltninger, der gennemføres under de særlige støtteforanstaltninger

b) medlemsstaterne kan i overensstemmelse med objektive og ikkediskriminerende kriterier træffe beslutning om størrelsen af den støtte, der skal tages hensyn til for en eller flere af de ordninger, der anvendes af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 36, stk. 3, andet afsnit, i nævnte forordning, og, hvor det er relevant, i henhold til tredje afsnit i nævnte bestemmelse. Tages der hensyn til støtte, som er ydet inden for rammerne af den relevante ordning i 2014, må det beløb, der anvendes til at differentiere den generelle arealbetaling, dog ikke ligge over det tilsvarende beløb, der blev ydet til den enkelte landbruger inden for rammerne af en sådan ordning i 2014

c) hvis tages der hensyn til støtte, der er ydet i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), og artikel 126, 127 og 129 i forordning (EF) nr. 73/2009, må denne differentiering ikke bringe disse ordningers afkoblede natur i fare.

▼B

En sådan differentiering skal være til rådighed for landbrugere, der i 2014 modtog støtte i henhold til artikel 36, stk. 3, andet, tredje eller fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Beløbet pr. hektar fastsættes hvert år ved at dividere det beløb, der anvendes til differentiering af den generelle arealbetaling, som er til rådighed for den enkelte landbruger, med antallet af støtteberettigede hektar, som anmeldes af landbrugeren i henhold til artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Hvis støttebeløbet under en eller flere af de støtteordninger, der er nævnt i artikel 36, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, for 2014 er lavere end det eller de tilsvarende beløb i det år, der går forud for de år, der er berørt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, tager medlemsstaten hensyn til den støtte, der er ydet inden for rammerne af de pågældende støtteordninger i det år, der går forud for de år, der er berørt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder.

Medlemsstaterne kan beslutte at begrænse anvendelsen af første afsnit til tilfælde, hvor de direkte betalinger for 2014 er lavere end en bestemt procentdel af de tilsvarende beløb i det år, der gik forud for de år, der er berørt af force majeure eller usædvanlige omstændigheder. Denne procentsats må ikke være under 85 %.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at i tilfælde af arv eller arveforskud står differentieringen af den generelle arealbetaling til rådighed for den landbruger, som har arvet bedriften, såfremt denne landbruger er berettiget til støtte inden for rammerne af den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 37

Produktion af hamp under den generelle arealbetalingsordning

Hvad angår den generelle arealbetalingsordning finder artikel 9 tilsvarende anvendelse.

KAPITEL 3

FORGRØNNELSE

AFDELING 1

Tilsvarende metoder

Artikel 38

Krav til de nationale eller regionale certificeringsordninger

1. Medlemsstater, der beslutter at anvende tilsvarende metoder, jf. artikel 43, stk. 3, litra b), i forordning 1307/2013, udpeger en eller flere offentlige eller private certificeringsmyndigheder, der certificerer,

▼B

at landbrugeren anvender metoder på sin bedrift, som overholder bestemmelserne i artikel 43, stk. 3, i nævnte forordning.

2. Offentlige eller private certificeringsmyndigheder skal opfylde følgende betingelser:

a) de skal råde over den fornødne sagkundskab, hjælpemidler og infrastruktur til at kunne varetage certificeringsopgaverne

b) de skal råde over et tilstrækkeligt antal velkvalificerede og erfarne medarbejdere

c) de skal være upartiske og uden interessekonflikter hvad angår varetagelsen af certificeringsopgaverne.

Private certificeringsmyndigheder skal være akkrediteret i overensstemmelse med EN ISO/IEC 17021 (Krav til organer, der reviderer og certificerer forvaltningssystemer) eller EN ISO/IEC 17065 (Overensstemmelsesvurdering — Krav til organer, der certificerer produkter, processer og serviceydelser) i sektoren for landbrugsproduktion. Akkreditering foretages udelukkende af et nationalt akkrediteringsorgan i en medlemsstat og i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ([1]).

3. Udpegelsen af en offentlig eller privat certificeringsmyndighed trækkes tilbage, hvis myndigheden ikke opfylder de betingelser for udpegelse, der er fastsat i stk. 2.

Artikel 39

Beregning af det beløb, der er omhandlet i artikel 28, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1305/2013

1. For landbrugere, som beslutter at anvende de metoder, der er omhandlet i afsnit I, punkt 3 og 4, og i afsnit III, punkt 7, i bilag IX til forordning (EU) nr. 1307/2013, og eventuelle yderligere tilsvarende metoder, der er tilføjet i nævnte bilag, for hvilke det er nødvendigt at foretage en særlig beregning for at undgå dobbeltfinansiering, som tilsvarende metoder i henhold til artikel 43, stk. 3, litra a), i nævnte forordning, trækker medlemsstaterne fra støttebeløbet pr. hektar, der beregnes i henhold til artikel 28, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1305/2013, et beløb svarende til en tredjedel af den gennemsnitlige forgrønnelsesbetaling pr. hektar i den pågældende medlemsstat eller region for hver forgrønnelsesmetode, som metoden svarer til.

Den gennemsnitlige forgrønnelsesbetaling pr. hektar i den pågældende medlemsstat eller region beregnes på grundlag af den procentsats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, af gennemsnittet af de nationale lofter for årene 2015 til 2019, jf. bilag II til nævnte forordning, samt antallet af støtteberettigede hektar, der

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

▼B

er anmeldt i henhold til artikel 33 eller artikel 36 i forordning (EU) nr. 1307/2013 i 2015. Medlemsstater, der beslutter allerede i 2015 at anvende de metoder, der er omhandlet i første afsnit i dette stykke, kan anslå antallet af anmeldte støtteberettigede hektar i 2015 på grundlag af de anmeldelser, der blev indgivet i 2014 i henhold til artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 43, stk. 9, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, beslutte at foretage den nedsættelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, for den enkelte landbruger, med et beløb, der svarer til en tredjedel af den gennemsnitlige forgrønnelsesbetaling pr. hektar til den pågældende landbruger.

Den gennemsnitlige forgrønnelsesbetaling til landbrugeren beregnes på grundlag af den gennemsnitlige enkeltbetaling, der er beregnet i henhold til artikel 43, stk. 9, tredje og fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013 for årene 2015 til 2019, og på grundlag af det antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren i 2015 anmeldte i overensstemmelse med artikel 33 i nævnte forordning.

AFDELING 2

Afgrødediversificering

Artikel 40

Beregning af andele for forskellige afgrøder til afgrødediversificering

1. Med henblik på beregningen af andele for forskellige afgrøder, jf. artikel 44, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal den periode, som skal lægges til grund, være den del af dyrkningsperioden, som under hensyntagen til de traditionelle dyrkningsmetoder i national sammenhæng er mest relevant.

Medlemsstaterne oplyser rettidigt landbrugerne om denne periode. Hver hektar i bedriftens samlede landbrugsareal tages ved beregningen af andelen for de forskellige afgrøder kun i betragtning én gang i et ansøgningsår.

2. Ved beregningen af andelene for de forskellige afgrøder kan det areal, som er dækket af en afgrøde, omfatte landskabstræk, der udgør en del af det støtteberettigede areal i henhold til artikel 9 i delegeret forordning (EU) nr. 640/2014.

3. På arealer med blandingskultur, hvor to eller flere afgrøder dyrkes samtidig i særskilte rækker, betragtes hver afgrøde som en særskilt afgrøde, hvis den dækker mindst 25 % af arealet. Størrelsen af det areal, der er dækket med forskellige afgrøder, beregnes ved at dividere arealet med blandingskultur med antallet af afgrøder, der dækker mindst 25 % af arealet, uanset en afgrødes faktiske andel på arealet.

Arealer med blandingskultur hvor der udover en hovedafgrøde dyrkes en anden afgrøde, som er undersået, anses kun for at dækket af hovedafgrøden.

▼B

Arealer, som er tilsået med en frøblanding, betragtes, uanset hvilke specifikke afgrøder, der indgår i denne blanding, som arealer med en enkelt afgrøde. Uanset artikel 44, stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. 1307/2013 benævnes denne enkelte afgrøde »blandingsafgrøde«. Hvis det kan fastslås, at de arter, som indgår i forskellige frøblandinger, adskiller sig fra hinanden, kan medlemsstaterne anerkende disse forskellige frøblandinger som forskellige enkelte afgrøder, forudsat disse forskellige frøblandinger ikke anvendes for den afgrøde, der er nævnt i artikel 44, stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

AFDELING 3

Permanente græsarealer

Artikel 41

Rammer for udpegelse af flere miljømæssigt sårbare permanente græsarealer uden for Natura 2000-områder

Områder beliggende uden for de områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller direktiv 2009/147/EF, jf. artikel 45, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan udpeges som miljømæssigt sårbare permanente græsarealer hvis de opfylder et eller flere af følgende kriterier:

a) de omfatter organiske jorder med et højt indhold af organisk kulstof, f.eks. moser og vådområder

b) de rummer naturtyper, der er opført i bilag I til direktiv 92/43/EØF eller er beskyttet i henhold til national lovgivning

c) de rummer plantearter, der er opført i bilag II til direktiv 92/43/EØF eller er beskyttet i henhold til national lovgivning

d) de er af stor betydning for vilde fuglearter, som er opført i bilag I til direktiv 2009/147/EF

e) de er af stor betydning for vilde dyrearter, som er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF eller er beskyttet i henhold til national lovgivning

f) de omfatter permanente græsarealer med høj naturværdi som fastsat ved objektive kriterier, der fastsættes af medlemsstaten

g) de omfatter stærkt erosionstruede jorder

h) de ligger i et følsomt område, der er udpeget inden for rammerne af forvaltningsplaner for vandopløbslande i henhold til direktiv 2000/60/EF.

▼B

Medlemsstaterne kan hvert år udpege nye arealer og underretter de berørte landbrugere rettidigt om deres beslutning.

Artikel 42

Genetablering i tilfælde af misligholdelse af den forpligtelse, der gælder for miljømæssigt sårbare permanente græsarealer

Hvis en landbruger, uanset Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF ([1]) har omlagt eller pløjet permanente græsarealer, som er omfattet af den forpligtelse, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, pålægger den berørte medlemsstat en forpligtelse til at genetablere det permanente græsareal og kan, på baggrund af en vurdering af hvert enkelt tilfælde, udstede præcise instruktioner, som skal den pågældende landbruger skal efterleve, for, hvordan den forårsagede miljømæssige skade skal afhjælpes for at genoprette den miljømæssigt sårbare status.

Landbrugeren oplyses straks efter konstateringen af den manglende overholdelse om forpligtelsen til genetablering og om den dato, inden for hvilken forpligtelsen skal være opfyldt. Denne dato må ikke være senere end fristen for indgivelse af enkeltansøgningen for det efterfølgende år, eller for Sverige og Finland senest den 30, juni i det efterfølgende år.

Uanset artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 1307/2013, betragtes det genetablerede areal som permanent græsareal fra den første genetableringsdag og underlægges den forpligtelse, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 43

Beregning af andelen af permanente græsarealer

1. Arealer, som anmeldes af landbrugere, der deltager i ordningen for små landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013, såvel som de enheder af en bedrift, der bruges til økologisk produktion i henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ([2]), medtages ikke i den andel som permanente græsarealer udgør af det samlede landbrugsareal, og referenceandelen omhandlet i artikel 45, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. Arealer anmeldt af landbrugere i 2012 som permanente græsarealer, der er blevet omlagt til arealer med andre anvendelser, kan tages ud af beregningen af permanente græsarealer i henhold til artikel 45, stk. 2, litra a), andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013 med op til det antal hektar permanente græsningsarealer eller permanente græsarealer, som landbrugere efter 2012 har udlagt og i 2015 har anmeldt på nationalt, regionalt eller subregional plan eller på bedriftsniveau, såfremt de nugældende bestemmelser om bibeholdelse af permanente græsarealer i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 og i artikel 93, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013 var opfyldt.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

▼B

Ved beregningen af antallet af hektar permanente græsningsarealer eller permanente græsarealer, som er fastsat efter 2012, jf. første afsnit, tages der kun hensyn til hektar permanente græsningsarealer eller permanente græsarealer på et landbrugsareal, som er anmeldt i 2012, 2013 eller 2014 i henhold til artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009.

3. Medlemsstaterne tilpasser referenceandelen, hvis de skønner, at der er en betydelig indvirkning på udviklingen i andelen, som især skyldes en ændring i det areal, som anvendes til økologisk produktion, eller en ændring i populationen af deltagere i ordningen for mindre landbrugere. I sådanne tilfælde underretter medlemsstaterne straks Kommissionen om den tilpasning, der er foretaget, og begrundelsen herfor.

Artikel 44

Opretholdelse af andelen af permanente græsarealer

1. Medlemsstaterne kan forpligte den enkelte landbruger til ikke at omlægge permanente græsarealer uden forudgående godkendelse Landbrugerne skal oplyses om denne forpligtelse straks og under alle omstændigheder senest den 15. november i det år, hvor den pågældende medlemsstat træffer denne beslutning. Denne forpligtelse gælder kun for landbrugere, som er underlagt forpligtelserne i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår permanente græsarealer, der ikke er omfattet af artikel 45, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Ved udstedelsen af godkendelsen kan objektive og ikkediskriminerende kriterier, herunder miljømæssige kriterier, lægges til grund. Hvis godkendelsen i første afsnit er betinget af, at et andet areal med det tilsvarende antal hektar udlægges som permanent græsareal, anses nævnte areal, uanset artikel 4, stk. 1, litra h, i forordning (EU) nr. 1307/2013, som permanent græsareal fra den første omlægningsdag. Sådanne arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i fem år i træk fra omlægningstidspunktet, eller, hvis medlemsstaten beslutter det, det resterende antal år, som kræves for at opnå de fem på hinanden følgende år, når landbrugerne omlægger arealer, som allerede blev anvendt til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, til permanente græsarealer.

2. Hvis det konstateres, at den andel, som er omhandlet i artikel 45, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, er faldet med mere end 5 % i forhold til den referenceandel, der er fastsat i samme artikel, indfører den berørte medlemsstat forpligtelse til at genetablere arealer som permanente græsarealer og træffer foranstaltninger til at forhindre yderligere omlægninger af permanente græsarealer.

Medlemsstaterne fastlægger hvilke landbrugere, der er omfattet af genetableringsforpligtelsen, blandt:

a) landbrugere, der er omfattet af forpligtelserne i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår permanente græsarealer, som ikke er omfattet af artikel 45, stk. 1, i nævnte forordning, og

▼B

b) landbrugere, som på grundlag af de ansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 72 i forordning (EU) nr. 1306/2013 eller artikel 19 i forordning (EF) nr. 73/2009 i de to foregående kalenderår, eller i 2015 i de foregående tre kalenderår, råder over landbrugsarealer, der blev omlagt fra permanente græsarealer eller permanente græsningsarealer til arealer med andre anvendelser.

Hvis de i andet afsnit, litra b), omhandlede perioder omfatter kalenderårene før 2015, gælder genetableringsforpligtelsen også for arealer, der blev omlagt til arealer med andre anvendelser fra arealer udlagt som permanente græsningsarealer, som var omfattet af forpligtelsen i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 eller artikel 93, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Ved fastlæggelsen af hvilke landbrugere, der skal genetablere permanente græsarealer, pålægger medlemsstaterne først forpligtelsen for landbrugere, der har et areal til rådighed, som blev omlagt fra permanente græsarealer eller permanente græsningsarealer til arealer til andre anvendelser i strid med kravet om godkendelse, i givet fald, som er omhandlet i stk. 1 i denne artikel eller i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009. Disse landbrugere skal genetablere hele det omlagte areal.

3. Hvis anvendelsen af stk. 2, fjerde afsnit, ikke fører til en forøgelse af den andel, som er omhandlet i artikel 45, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, over tærskelværdien på 5 %, fastsætter medlemsstaterne, at landbrugere, der råder over et areal, der blev omlagt fra permanente græsarealer eller permanente græsningsarealer til arealer til andre anvendelser i de perioder, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra b), i denne artikel, også skal genetablere en procentdel af det areal, der er omlagt, som permanente græsarealer eller udlægge et andet areal, som svarer til denne procentdel, til permanent græsareal. Denne procentdel beregnes på grundlag af det areal, som landbrugeren har omlagt i de perioder, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra b), i denne artikel, og det areal, som kræves for at andelen i artikel 45, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 stiger over tærskelværdien på 5 %.

Medlemsstaterne kan med henblik på beregningen af procentdelen i første afsnit udelukke de arealer, som blev permanente græsarealer efter den 31. december 2015, fra det areal, som landbrugeren har omlagt, såfremt de foretager administrativ krydskontrol af de permanente græsarealer, som årligt anmeldes i den geo-spatiale støtteansøgning ved hjælp af et geografisk skæringspunkt med det areal, der anmeldes som permanent græsningsareal i 2015 som registreret i systemet til identificering af landbrugsparceller, samt at disse permanente græsarealer ikke blev udlagt som følge af en forpligtelse til at genetablere som eller udlægge et areal til permanent græsareal i henhold til stk. 2 eller til dette stykke. Hvis det med denne udelukkelse ikke er muligt at få den andel, som er omhandlet i artikel 45, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013 til at overstige tærskelværdien på 5 %, udelukker medlemsstaterne ikke disse arealer.

▼B

Der tages ikke hensyn til permanente græsarealer eller permanente græsningsarealer, som landbrugere har udlagt inden for rammerne af forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([1]) og forordning (EU) nr. 1305/2013, ved det område, som er omlagt af landbrugeren med henblik på beregningen af den procentdel, der er omhandlet i første afsnit.

Landbrugerne underrettes straks om genetableringsforpligtelsen og under alle omstændigheder senest den 31. december i det år, hvor der konstateres et fald på mere end 5 %. Genetableringsforpligtelsen skal være opfyldt før den dato, der er frist for indgivelse af enkeltansøgningen, for det efterfølgende år, eller for Sveriges og Finlands vedkommende senest den 30. juni i det efterfølgende år.

Uanset artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EU) 1307/2013 betragtes genetablerede permanente græsarealer eller arealer, der er udlagt som permanente græsarealer, som permanente græsarealer fra den første genetablerings- eller udlægningsdag. Disse arealer skal anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder i fem år i træk fra deres omlægningstidspunkt, eller, hvis medlemsstaten beslutter det, når landbrugerne omlægger arealer, som allerede blev anvendt til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, til permanente græsarealer, det resterende antal år, der kræves for at opnå de fem på hinanden følgende år.

AFDELING 4

Miljømæssigt fokusområde

Artikel 45

Yderligere kriterier for de forskellige typer miljømæssige fokusområder

1. For at fastlægge hvornår de arealtyper, der er omhandlet i artikel 46, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan opnå status som miljømæssige fokusområder, finder stk. 2 til 11 i denne artikel anvendelse.

2. På braklagte arealer må der ikke finde landbrugsproduktion sted. Uanset artikel 4, stk. 1, litra h), i forordning (EF) nr. 1307/2013 forbliver arealer, der ligger brak i mere end fem år med henblik på gennemførelsen af et miljømæssigt fokusområde, agerjord.

3. Terrasser er inden for rammerne af god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) 7 som omhandlet i bilag II til forordning II til forordning (EU) nr. 1306/2013 beskyttede terrasser såvel som andre terrasser. Medlemsstaterne kan beslutte, at kun terrasser, der er beskyttet inden for rammerne af GLM 7, betragtes som miljømæssigt fokusområde. Medlemsstater, som beslutter også at medregne andre terrasser, skal opstille kriterier for disse andre terrasser, herunder minimumshøjden, på grundlag af nationale eller regionale særpræg.

4. Landskabstræk skal stå til landbrugerens rådighed og er de elementer, der beskyttes inden for rammerne af GLM 7, lovbestemte forvaltningskrav 2 eller 3, jf. bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013, såvel som følgende elementer:

a) hegn eller træbevoksede bræmmer med en bredde på indtil 10 meter

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

▼B

b) enkeltstående træer med en kronediameter på mindst 4 meter

c) træer på række med en kronediameter på mindst 4 meter. Mellemrummet mellem kronerne må højst være 5 meter

d) træer i grupper, hvor træerne er forbundne af et overlappende krondække, samt markkrat, i begge tilfælde højst 0,3 ha

e) markbræmmer med en bredde på mellem 1 og 20 meter, på hvilke der ikke må finde landbrugsproduktion sted

f) damme på højst 0,1 ha. Reservoirer opført i beton eller plast betragtes ikke som miljømæssige fokusområder

g) grøfter med en bredde på højst 6 meter, herunder åbne vandløb i forbindelse med kunstvanding eller dræning. Kanaler med betonvægge betragtes ikke som miljømæssige fokusområder

h) traditionelle stendiger.

Medlemsstaterne kan i behørigt begrundede tilfælde beslutte at begrænse de udvalgte landskabselementer til de elementer, der er opført under GLM 7, lovbestemte forvaltningskrav 2 eller 3, jf. bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013, og/eller til et eller flere af de elementer, der er opført i litra a) til h) i første stykke.

Med henblik på litra b) og c) i første afsnit kan medlemsstaterne medtage træer med en kronediameter på under 4 meter, som der er godkendt af dem som værdifulde landskabstræk.

Med henblik på litra e) i første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte en mindre mindstebredde.

Med henblik på litra f) i første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte en mindstestørrelse for damme, og de kan fastsætte, at en bræmme med bredbevoksning langs vandkanten med en bredde på indtil 10 meter medregnes i dammens størrelse. De kan under hensyntagen til den betydning, som damme har for bevarelse af naturtyper og arter, fastsætte kriterier for at sikre, at damme har en naturværdi.

Med henblik på litra h) i første afsnit fastsætter medlemsstaterne minimumskriterier på grundlag af nationale eller regionale særpræg, herunder begrænsninger med hensyn til højde og bredde.

5. Erosionshæmmende striber omfatter de erosionshæmmende striber langs vandløb, som kræves i henhold til GLM 1, lovbestemte forvaltningskrav 1 eller 10 som omhandlet i bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013 såvel som andre typer erosionshæmmende striber. Minimumsbredden af disse andre erosionshæmmende striber fastsættes af medlemsstaterne, dog således at den ikke er under 1 meter. De skal være beliggende på eller grænse op til et dyrket område på en sådan måde at deres langsider er parallelle med kanten af et vandløb eller et

▼B

andet vandområde. Langs vandløb kan de omfatte bræmmer med bredbevoksning med en bredde på indtil 10 meter. Der må ikke finde landbrugsproduktion sted på bræmmer. Uanset kravet om at der ikke må finde landbrugsproduktion sted, kan medlemsstaterne tillade afgræsning eller afhøstning, såfremt den erosionshæmmende stribe kan skelnes fra de tilgrænsende landbrugsarealer.

6. Hektar skovlandbrug er agerjord, der er berettiget til støtte fra grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit III, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, og som opfylder de betingelser, i henhold til hvilke støtte var ydet eller ydes i henhold til artikel 44 i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 23 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

7. Hvad angår bræmmer af støtteberettigede hektar langs skovkanter kan medlemsstaterne beslutte enten at tillade landbrugsproduktion eller fastsætte et krav om, at der ikke må finde landbrugsproduktion sted, eller give landbrugere valgmuligheden. Hvis en medlemsstat beslutter ikke at tillade landbrugsproduktion, kan den som undtagelse fra kravet om, at der ikke må finde landbrugsproduktion sted, tillade afgræsning eller afhøstning, såfremt bræmmen kan skelnes fra de tilgrænsende landbrugsarealer. Minimumsbredden af disse bræmmer fastsættes af medlemsstaterne, dog således at den ikke er under 1 meter. Bredden må højst være 10 meter.

8. For arealer i kort omdrift, hvor der ikke anvendes mineralske gødningsmidler og/eller plantebeskyttelsesmidler, opstiller medlemsstaterne en liste over træarter, der kan anvendes til dette formål, ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende. Medlemsstaterne fastsætter også kravene for anvendelse af mineralske gødningsmidler eller plantebeskyttelsesmidler, og holder sig målsætningen om miljømæssigt fokusområde for øje, navnlig bevarelse og forbedring af biodiversitet.

9. Arealer med efterafgrøder eller plantedække omfatter sådanne arealer, som er etableret i henhold til kravene inden for rammerne af lovbestemte forvaltningskrav 1, jf. bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013, såvel som andre arealer med efterafgrøder og plantedække, på betingelse af at de blev etableret ved udsåning af en blanding af afgrødearter eller ved undersåning af græs i hovedafgrøden. Medlemsstaterne udarbejder listen over blandinger af afgrødearter, der skal anvendes, og fastsætter såningsperioden for efterafgrøder eller plantedække og kan fastsætte yderligere betingelser navnlig om produktionsmetoder. Den periode, som medlemsstaterne fastsætter, må ikke strække sig ud over den 1. oktober.

Til arealer med efterafgrøder eller plantedække hører ikke arealer med vinterafgrøder, der som regel sås om efteråret med henblik på høstning eller græsning. Omfattet er heller ikke arealer, der hører under tilsvarende metoder som omhandlet i punkt I.3 og 4 i bilag IX til forordning (EU) nr. 1307/2013 og gennemført i form af forpligtelser, jf. artikel 43, stk. 3, litra a), i nævnte forordning.

10. På arealer med kvælstofbindende afgrøder skal landbrugerne dyrke de kvælstofbindende afgrøder, som er opført på en liste, som medlemsstaten har udarbejdet. Denne liste skal indeholde de kvælstofbindende afgrøder, som den pågældende medlemsstat anser for at bidrage til forbedring af biodiversiteten. Disse afgrøder skal være til stede i vækstperioden. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvor der

▼B

må dyrkes kvælstofbindende afgrøder, der kvalificerer sig som miljømæssige fokusområder. Disse regler skal tage hensyn til behovet for at opfylde målsætningerne i direktiv 91/676/EØF og direktiv 2000/60/EF, eftersom kvælstofbindende afgrøder kan øge risikoen for kvælstofudvaskning om efteråret. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser navnlig om produktionsmetoder.

Til arealer med kvælstofbindende afgrøder hører ikke arealer, der hører under tilsvarende metoder, der er omhandlet i punkt I.3 og 4 i bilag IX til forordning (EU) nr. 1307/2013 og gennemført i form af de forpligtelser i henhold til artikel 43, stk. 3, litra a), i nævnte forordning.

11. En landbruger kan med henblik på overholdelse af kravene vedrørende miljømæssige fokusområder kun anmelde det samme areal eller landskabstræk én gang i et ansøgningsår.

Artikel 46

Bestemmelser om gennemførelse af miljømæssige fokusområder på regionalt plan

1. Medlemsstater, der vælger den regionale gennemførelse som omhandlet i artikel 46, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastlægger med henblik på anvendelsen af nævnte artikel de pågældende regioner. De regioner, der skal fastlægges, skal bestå af enkelte og ensartede geografiske områder med sammenlignelige landbrugs- og miljømæssige forhold. I denne henseende henviser ensartethed til jordbundstype, højden og tilstedeværelsen naturområder og delvise naturområder.

2. Inden for de fastlagte regioner udpeger medlemsstaterne de arealer, hvor op til halvdelen af procentsatsen af det miljømæssige fokusområde skal gennemføres.

3. Hvad angår de fastlagte arealer, fastsætter medlemsstaterne særlige forpligtelser for de deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere. Disse forpligtelser skal sikre, at tilstødende miljømæssige fokusområder udgør en sammenhængende struktur. Til forpligtelserne for de deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere hører kravet om, at for hver enkelt landbruger, der deltager, gælder, at mindst 50 % af det areal, der er omfattet af den forpligtelse, der er fastsat i artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal ligge på deres bedrifts jord i regionen, og skal opfylde betingelserne i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i samme forordning.

4. Forpligtelserne for de deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere sikrer, at de sammenhængende miljømæssige fokusområder omhandlet i stk. 3 består af et eller flere af de arealer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 2, første afsnit, litra a), c), d) og h), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

5. Medlemsstaterne tager ved udpegelsen af arealer og fastlæggelsen af forpligtelser, jf. stk. 2 og 3, efter omstændighederne hensyn til bestående nationale eller regionale strategier for bevarelse af biodiversitet og/eller for tilpasning til klimaændringer og til afbødning af deres følger, forvaltningsplaner for vandopløbslande eller behov, der

▼B

indkredses med henblik på at sikre den økologiske sammenhæng i Natura 2000-nettet, jf. artikel 10 i direktiv 92/43/EØS, eller til at bidrage til gennemførelsen af strategien for grøn infrastruktur.

6. Inden medlemsstaterne fastsætter forpligtelser for landbrugere, rådfører de sig med berørte landbrugere eller grupper af landbrugere og andre relevante interesserede parter. Efter disse høringer udarbejder medlemsstaterne en endelig detaljeret plan for den regionale gennemførelse og underretter de interesserede parter, som deltog i høringen, og de berørte landbrugere eller grupper af landbrugere om planen, herunder om udpegningen af arealer og forpligtelserne for de deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere og navnlig om den nøjagtige procentdel, som hver enkelt landbruger skal gennemføre på sin bedrift. Medlemsstaterne fremsender disse oplysninger til landbrugeren senest den 30. juni i det år, der går forud for det år, i hvilket den regionale gennemførelse anvendes, eller for denne forordnings første anvendelsesår så rettidigt, at landbrugeren kan indsende sin ansøgning.

Uanset de betalinger til landbrugere, der er omhandlet i artikel 43, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1307/2013, sikrer medlemsstaterne, at der træffes foranstaltninger om økonomisk kompensation mellem landbrugere og om administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse med hensyn til de sammenhængende miljømæssige fokusområder.

Artikel 47

Bestemmelser om den kollektive gennemførelse og de kriterier, der skal opfyldes af bedrifter for at kunne tages i betragtning som bedrifter, der ligger i nærheden af hinanden

1. Medlemsstater, der beslutter at give tilladelse til en kollektiv gennemførelse, jf. artikel 46, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, fastlægger de kriterier, der skal opfyldes af bedrifter for at kunne tages i betragtning som bedrifter, der ligger i nærheden af hinanden, og lægger til grund herfor et af følgende kriterier:

a) landbrugere, hvor 80 % af bedriften ligger i samme kommune

b) landbrugere, hvor 80 % af bedriften ligger i et område, hvis radius i kilometer fastsættes af medlemsstaterne, dog således at den højst er 15 kilometer.

2. Medlemsstater, der vælger at udpege de områder, hvor en kollektiv gennemførelse er mulig, og som vælger at pålægge de deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere forpligtelser, bør tage hensyn til bestående nationale eller regionale strategier for bevarelse af biodiversitet og/eller for tilpasning til klimaændringer og til afbødning af deres følger, forvaltningsplanter for vandopløbslande eller behov, der indkredses med henblik på at sikre den økologiske sammenhæng i Natura 2000-nettet, jf. artikel 10 i direktiv 92/43/EØS eller til at bidrage til gennemførelsen af strategien for grøn infrastruktur.

3. De deltagende landbrugeres eller grupper af landbrugeres forpligtelser, jf. stk. 2, omfatter et krav om, at de sammenhængende miljømæssige fokusområder består af et eller flere af de arealer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, litra a), c), d) og h), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

▼B

4. Landbrugere, der deltager i den kollektive gennemførelse, indgår en skriftlig aftale, som omfatter oplysninger om de interne ordninger med økonomisk udligning og om administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne på det fælles anvendte miljømæssige fokusområde.

Artikel 48

Fastsættelse af andelen af skovområde i forhold til landbrugsarealer

1. Medlemsstater, der beslutter at gennemføre artikel 46, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013, fastsætter den procentvise andel, som skov skal udgøre af det samlede jordareal som omhandlet i første afsnit i nævnte stykke, på grundlag af oplysninger fra Eurostat. Skovdata skal være i overensstemmelse med den definition, der anvendes af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation, og må ikke vedrøre andre træbevoksede områder. Områder der gennemløbes af indre vandveje, herunder floder og søer, må ikke medregnes i det samlede jordareal.

2. Andelen af skovområde i forhold til landbrugsarealer som omhandlet i artikel 46, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 beregnes på grundlag af oplysninger fra Eurostat. Hvis der ikke foreligger tilstrækkelige data fra Eurostat om skovområder og landbrugsarealer på det krævede niveau til at fastsætte skovandelen på et områdeniveau, der svarer til LAU 2-niveau, eller en klar afgrænset enheds niveau, som dækker et enkelt klart sammenhængende geografisk område med tilsvarende landbrugsmæssige forhold, kan andre datakilder anvendes.

Medlemsstaterne skal dokumentere, at de har anvendt ajourførte og konsistente data om skovarealer og landbrugsarealer, der så vidt muligt afspejler den faktiske situation.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede data er gyldige i en periode på tre år. Efter udløbet af denne frist foretager de medlemsstater, der beslutter fortsat at anvende den undtagelse, der er fastsat i artikel 46, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 for at forlænge treårsperioden, en genberegning af andelene i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel på grundlag af de senest tilgængelige data.

Hvis ændringer af administrative grænser påvirker det forhold, der er omhandlet i stk. 2, tages dataene og beregningerne op til fornyet vurdering og eventuelle ændringer i anvendelsen af undtagelsen meddeles Kommissionen.

KAPITEL 4

BETALING TIL UNGE LANDBRUGERE

Artikel 49

Adgang for juridiske personer til betalingen til unge landbrugere

1. Den årlige betaling til unge landbrugere, jf. artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, ydes til en juridisk person, uanset retlig form, hvis følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) den juridiske person er berettiget til en betaling i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit III, kapitel 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, og har aktiveret betalingsrettigheder eller anmeldt støtteberettigede hektar, jf. artikel 50, stk. 4, i nævnte forordning

▼M2

b) en ung landbruger som defineret i artikel 50, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 udøver faktisk og langsigtet kontrol over den juridiske person for så vidt angår beslutninger vedrørende drift, fortjeneste og finansiel risiko i hvert år, for hvilket den juridiske person ansøger om betaling i henhold til ordningen for unge landbrugere. Hvis flere fysiske personer, herunder en eller flere personer, som ikke er unge landbrugere, deltager i den juridiske persons kapital eller drift, skal de(n) unge landbruger(e) i hvert år, for hvilket den juridiske person ansøger om betalingen i henhold til ordningen for unge landbrugere, være i stand til at udøve denne faktiske og langsigtede kontrol enten alene eller i fællesskab med andre landbrugere, jf. dog stk. 1a i denne artikel

▼B

c) mindst én af de unge landbrugere, som opfylder betingelsen i litra b), opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 50, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, hvis sådanne kriterier findes, medmindre medlemsstaterne har besluttet, at disse kriterier gælder for alle sådanne unge landbrugere.

Hvis der over en juridisk person udøves kontrol af en anden juridisk person alene eller i fællesskab, anvendes betingelserne i stk. 1, litra b), for hver fysisk person, der udøver kontrol over denne anden juridiske person.

▼M2

1a. Uanset stk. 1, første afsnit, litra b), kan medlemsstaterne beslutte, at unge landbrugere fra og med kalenderåret 2016 eller 2017 alene skal udøve den faktiske og langsigtede kontrol, som er omhandlet i nævnte punkt. En sådan beslutning skal være truffet før datoen for starten af ansøgningsperioden for det første år, for hvilket beslutningen finder anvendelse, og må kun træffes én gang. Efter datoen for indledningen af ansøgningsperioden for kalenderåret efter 2017 er en sådan beslutning ikke længere mulig.

Hvis medlemsstaterne anvender den fravigelse, der er omhandlet i første afsnit, for at fastsætte den etableringsdato, der er omhandlet i artikel 50, stk. 2, litra a), og stk. 5 i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal den periode, hvori den unge landbruger i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra b), i denne artikel udøvede kontrol i fællesskab med andre landbrugere i de kalenderår, der går forud for det kalenderår, for hvilket fravigelsen finder anvendelse, lægges til grund.

Hvis medlemsstaterne anvender denne fravigelse, skal de beslutte, hvorvidt de vil kræve, at unge landbrugere udøver enekontrol over disse fysiske personer eller grupper af fysiske personer, som allerede modtog betaling i henhold til ordningen for unge landbrugere i de(t) år, der går forud for de år, for hvilket fravigelsen anvendes, og hvor en ung landbruger eller flere unge landbrugere udøvede kontrollen i fællesskab sammen med landbrugere, som ikke var unge landbrugere.

▼B

2. Den i artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 omhandlede betaling ydes ikke længere, hvis alle de unge landbrugere, som opfylder kriterierne i stk. 1, første afsnit, litra b), og, hvor det er relevant, i stk. 1, første afsnit, litra c), er ophørt med at udøve kontrol over den juridiske person.

3. Med henblik på denne artikel:

a) betragtes henvisninger i artikel 50, stk. 4 til 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013 til »landbruger« som en henvisning til den juridiske person, der er omhandlet i denne artikel

b) betragtes henvisningen til den første indgivelse af en ansøgning til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, som en henvisning til den juridiske persons første ansøgning om en betaling i henhold til ordningen for unge landbrugere

c) betragtes, uanset bestemmelserne i stk. 4 i denne artikel, henvisningen i artikel 50, stk. 5, andet punktum, i forordning (EU) nr. 1307/2013 til »etablering« som henvisning til etablering gennem de unge landbrugere, som i henhold til stk. 1, litra b), i denne artikel udøver kontrol over den juridiske person.

4. Hvis flere af de unge landbrugere, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), har erhvervet kontrol over den juridiske person på forskellige tidspunkter, anses den tidligste erhvervelse af kontrol for at være det tidspunkt, hvor »etableringen« jf. artikel 50, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, har fundet sted.

Artikel 50

Adgang for en gruppe af fysiske personer til betalingen til unge landbrugere

Artikel 49 finder tilsvarende anvendelse på en gruppe af fysiske personer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013, for hvilken kravene i artikel 48, stk. 1, litra a), i denne forordning opfyldes på gruppeniveau.

KAPITEL 5

KOBLET STØTTE

AFDELING 1

Frivillig koblet støtte

Artikel 51

Definitioner

I denne afdeling forstås ved »koblede støtteforanstaltninger« foranstaltninger til gennemførelse af frivillig koblet støtte, jf. artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

▼B

Artikel 52

Generelle principper

1. De regioner, som er omhandlet i artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, fastlægges af medlemsstaterne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier som f.eks. de agronomiske og socioøkonomiske karakteristika og det regionale landbrugspotentiale eller den institutionelle eller administrative struktur. De må være andre regioner end de regioner, der er fastlagt inden for rammerne af andre støtteordninger, som er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. Ved fastsættelsen af de særlige driftsformer eller landbrugssektorer, som er omhandlet i artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, tager medlemsstaterne hensyn til navnlig de relevante produktionsstrukturer og -betingelser i den pågældende region eller sektor.

3. Med henblik på artikel 52, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes visse driftsformer eller landbrugssektorer som værende i »vanskeligheder«, hvis der er risiko for nedlæggelse af eller tilbagegang i produktionen på grund af bl.a. den udøvede aktivitets ringe rentabilitet, som har negative virkninger for den økonomiske, sociale eller miljømæssige balance i den pågældende region eller sektor.

Artikel 53

Betingelser for ydelse af støtte

1. Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for berettigelse til koblede støtteforanstaltninger i overensstemmelse med de rammer, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1307/2013, og de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Arealer, udbytter og antal dyr, jf. artikel 52, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, fastsættes af medlemsstaterne på regionalt niveau eller sektorniveau. De skal afspejle de maksimale udbytter, dyrket areal eller antal dyr, som blev opnået i den pågældende region eller sektor i mindst ét år i en periode på fem år før det år, hvor beslutningen i nævnte forordnings artikel 53, stk. 1, blev truffet.

Den årlige betaling angives som støttebeløb pr. enhed. Det følger af forholdet mellem det beløb, der er fastsat til finansieringen af den foranstaltning, der meddeles i henhold til nr. 3, litra i), i bilag I til denne forordning, og enten det areal eller det antal dyr, der er berettiget til støtte i det pågældende år, eller det areal eller det antal dyr, der er fastsat i henhold til første afsnit i denne artikel.

▼M2

Uden at det berører artikel 52, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan medlemsstaterne for det støttebeløb pr. enhed, som er omhandlet i dette stykke, andet afsnit, beslutte at anvende differentierede beløb pr. enhed for visse kategorier af landbrugere eller på bedriftsniveau for at tage hensyn til stordriftsfordele som følge af produktionsstrukturernes størrelse i de berørte udvalgte specifikke typer landbrug eller specifikke landbrugssektorer, eller, hvis foranstaltningen er målrettet en region eller

▼M2

en hel sektor, i den berørte region eller sektor. Artikel 67, stk. 1, i denne forordning finder tilsvarende anvendelse på meddelelse af sådanne beslutninger.

▼B

3. Hvis den koblede støtteforanstaltning vedrører oliefrø som omhandlet i Aftalememorandum i mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder inden for rammerne af GATT må det samlede maksimumsareal, der kan støttes som meddelt af medlemsstaterne, ikke overstige et maksimumsareal for hele Unionen for at sikre overholdelse af Unionens internationale forpligtelser.

Hvis maksimumsarealet i første afsnit overskrides, skal de pågældende medlemsstater tilpasse det areal, der er anmeldt, ved anvendelse af en nedsættelseskoefficient, der følger af forholdet mellem maksimumsarealet og det samlede areal, der er anmeldt med henblik på støtte for de oliefrø, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen fastsætter nedsættelseskoefficienten i andet afsnit ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages uden at anvende proceduren i artikel 71, stk. 2 eller 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

4. Hvis den koblede støtteforanstaltning vedrører kvæg og/eller får og geder, fastlægger medlemsstaterne som en betingelse for støtteberettigelse forpligtelser til at identificere og registrere dyr som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ([1]) eller Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 ([2]).

▼M1

Uden at det berører andre betingelser for støtteberettigelse, anses kvæg dog for at være støtteberettiget, så længe de forpligtelser til identifikation og registrering, der er omhandlet i første afsnit, er opfyldt fra en dato, som fastsættes af medlemsstaten, og som ikke er senere end:

a) den første dag i den periode, hvor dyret skal holdes på bedriften, hvis en sådan periode anvendes

b) en dato, der vælges på grundlag af objektive kriterier, og som er i overensstemmelse med den tilsvarende foranstaltning, der er anmeldt i overensstemmelse med bilag I, hvis der ikke anvendes en periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften.

Medlemsstaterne underretter senest den 15. september 2015 Kommissionen om de datoer, der er omhandlet i andet afsnit.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8).

▼B

5. Medlemsstaterne må ikke yde arealrelateret støtte for arealer, som ikke er støtteberettigede arealer som omhandlet i artikel 32, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Hvis medlemsstaterne yder koblet støtte for hamp, gælder betingelsen i artikel 32, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og i artikel 9 i denne forordning.

▼M2

Artikel 53a

Overførsel af midler mellem foranstaltninger

1. Uden at det berører kravene i afsnit IV, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1307/2013, kan medlemsstaterne for det samme ansøgningsår beslutte at anvende de beløb, der meddeles i overensstemmelse med punkt 3, litra i), i bilag I til denne forordning, til finansiering af en eller flere andre støtteforanstaltninger i henhold til afsnit IV, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

En overførsel af midler mellem støtteforanstaltninger må ikke resultere i, at en støtteforanstaltning, som meddeles Kommissionen i henhold til artikel 54 i forordning (EU) nr. 1307/2013 og artikel 67, stk. 1 og 2, i denne forordning, bliver ugyldig.

2. Hvis det areal eller det antal dyr, som er støtteberettiget i henhold til en foranstaltning for frivillig koblet støtte i det berørte ansøgningsår svarer til eller overstiger det kvantitative loft, der er meddelt i overensstemmelse med punkt 3, litra j), i bilag I til denne forordning, må ingen overførsler af midler fra andre støtteforanstaltninger udnyttes inden for denne støtteforanstaltning.

3. Hvis det areal eller det antal dyr, som er støtteberettiget i henhold til en foranstaltning for frivillig koblet støtte i det berørte ansøgningsår, er mindre i forhold til det kvantitative loft, der meddeles i overensstemmelse med punkt 3, litra j) i bilag I til denne forordning, må en overførsel af midler ikke resultere i, at støttebeløbet pr. enhed bliver lavere end forholdet mellem det beløb, som er fastsat for finansieringen som meddelt i overensstemmelse med punkt 3, litra i), i samme bilag, og det kvantitative loft.

4. Hvis medlemsstaterne tildeler koblet støtte for proteinafgrøder og samtidig gør brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 53, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, må overførslen af midler ikke resultere i, at den støtte, som er til rådighed for proteinafgrøder, bliver mindre end 2 % af det årlige nationale loft, som er fastsat i bilag II til samme forordning.

5. En beslutning om at overføre midler mellem forskellige støtteforanstaltninger skal træffes inden datoen for den første forskudsbetaling af frivillig koblet støtte til landbrugere. Hvad angår overførsler fra og til foranstaltninger, for hvilke der endnu ikke er foretaget betalinger, kan en sådan beslutning træffes efter nævnte dato, men senest:

a) den sidste dag i den måned, hvori den første betaling eller forskudsbetalingen til landbrugere vedrørende frivillig koblet støtte er foretaget

▼M2

b) den 30. november, hvor den første betaling eller forskudsbetaling finder sted i perioden 16.-31. oktober.

6. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, som har til hensigt at træffe beslutning om at overføre midler mellem forskellige støtteforanstaltninger, skal informere landbrugerne om en eventuel overførsel inden datoen for ansøgningsperiodens start.

▼B

Artikel 54

Sammenhæng og kumulering af støtte

1. Med henblik på artikel 52, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1307/2013 betragtes foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([1]), som »andre EU-foranstaltninger og -politikker«.

2. Medlemsstaterne sikrer sammenhængen mellem:

a) koblede støtteforanstaltninger og foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af andre EU-foranstaltninger og -politikker

b) andre koblede støtteforanstaltninger

c) koblede støtteforanstaltninger og foranstaltninger, der finansieres gennem statsstøtte.

Medlemsstaterne sikrer, at de koblede støtteforanstaltninger ikke virker hindrende for, at de i første afsnit omhandlede andre foranstaltninger fungerer efter hensigten.

▼M2

3. Hvis støtte i henhold til en bestemt foranstaltning for koblet støtte også kan tildeles i henhold til en anden foranstaltning for koblet støtte, eller i henhold til en foranstaltning, der gennemføres inden for rammerne af andre EU-foranstaltninger og -politikker, skal medlemsstaterne sikre, at landbrugeren kun kan få støtte for at opnå det mål, der er omhandlet i artikel 52, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 inden for rammerne af én af disse foranstaltninger pr. sektor, region, specifik driftsform eller specifik landbrugssektor, som udvælges i henhold til artikel 52, stk. 3, i nævnte forordning.

▼B

Artikel 55

Kriterier for Kommissionens godkendelse

1. Med henblik på artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 foreligger der mangel på alternativer, når:

a) ingen anden produktion end den produktion, der er omfattet af en koblet støtteforanstaltning, kan gennemføres i den pågældende region eller sektor, eller forsættelsen af en sådan produktion kræver store ændringer i produktionsstrukturerne, eller

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om fastlæggelse af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

▼B

b) omlægningen til en anden produktion begrænses i alvorlig grad af manglen på jord eller infrastrukturer, som egner sig til den nævnte produktion, af en fortsat betydelig nedgang i antallet af bedrifter og af utilstrækkelige investeringer, der er nødvendige for omlægningen, eller af andre lignende årsager.

2. Med henblik på artikel 55, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1307/2013 er det nødvendigt at sikre stabile forsyninger til den lokale forarbejdningsindustri, hvis en indstilling eller nedsættelse af produktionen i den berørte region eller sektor forventes at få negativ indvirkning på aktiviteten og den dermed forbundne økonomiske levedygtighed eller beskæftigelsen i virksomheder i efterfølgende produktionsled, som i betydelig grad er afhængige af denne produktion, f.eks. virksomheder, der forarbejder råvarer, slagterier og fødevareindustrien. Disse virksomheder i efterfølgende produktionsled skal være placeret i den berørte region eller skal være mærkbart afhængige af sektoren for at kunne videreføre deres aktiviteter.

3. Med henblik på artikel 55, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 foreligger der fortsatte forstyrrelser på det pågældende marked, når landbrugerne i den berørte region eller sektor rammes af økonomiske tab, som navnlig skyldes forurening, forgiftning eller forringelse af miljøkvaliteten som følge af en konkret hændelse af begrænset geografisk omfang.

4. Ved vurderingen af niveauet af koblet støtte, der følger af de foranstaltninger, der meddeles med henblik på godkendelse, tager Kommissionen hensyn til størrelsen af koblede direkte betalinger, der blev ydet i mindst ét år i referenceperioden 2010-2014, jf. artikel 53, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

AFDELING 2

Afgrødespecifik betaling for bomuld

Artikel 56

Godkendelse af landbrugsarealer til produktion af bomuld

Medlemsstaterne fastsætter objektive kriterier, på grundlag af hvilke landbrugsarealer godkendes i henhold til artikel 57, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Disse kriterier baseres på et eller flere af følgende elementer:

a) de økonomiske forhold i landbruget i de regioner, der har en betydelig bomuldsproduktion

b) klima- og jordbundsforhold for de pågældende arealer

c) forvaltningen af vand til kunstvanding

d) vekseldrift og dyrkningsmetoder, der kan bidrage til at beskytte miljøet.

▼B

Artikel 57

Godkendelse af sorter til udsåning

Med henblik på artikel 57, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 godkender medlemsstaterne de sorter, der er registreret i Den fælles sortsliste over landbrugsplantearter fastsat i medfør af direktiv 2002/53/EF, som er tilpasset markedets behov.

Artikel 58

Betingelser for støtteberettigelse

De arealer, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, betragtes som tilsået, når der er opnået en minimumsplantetæthed, som fastsættes af den pågældende medlemsstat under hensyn til jordbunds- og klimaforholdene og i givet fald de særlige regionale særpræg.

Artikel 59

Dyrkningspraksis

Medlemsstaterne kan fastsætte særlige regler for den dyrkningspraksis, der er nødvendig til afgrødepleje og høst af afgrøder under normale vækstbetingelser.

Artikel 60

Godkendelse af brancheorganisationer

1. Medlemsstaterne godkender hvert år for en periode på et år, som starter senest den 1. marts, enhver brancheorganisation som omhandlet i artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, der ansøger om at blive godkendt som brancheorganisation og som:

a) opfylder de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 56 i denne forordning

b) omfatter mindst én egreneringsvirksomhed og

c) har fastlagt interne regler for drift, navnlig for betingelser for medlemskab og medlemsbidrag i overensstemmelse med nationale regler og EU's regler.

2. Fastslås det, at en godkendt brancheorganisation ikke opfylder godkendelseskriterierne i stk. 1, inddrager medlemsstaten godkendelsen, medmindre der træffes foranstaltninger til at overholde kriterierne. Påtænkes det at inddrage godkendelsen, underretter medlemsstaten brancheorganisationen herom med oplysning om grunden hertil. Medlemsstaten giver brancheorganisationen mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en bestemt frist.

Landbrugere, der er medlem af en godkendt brancheorganisation, hvis godkendelse inddrages i henhold til første afsnit i dette stykke, mister retten til den støtteforhøjelse, som fastsættes i medfør af artikel 60, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

▼B

Artikel 61

Forpligtelser for producenter

1. En producent må kun være medlem af én godkendt brancheorganisation, jf. artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

2. En producent, der er medlem af en godkendt brancheorganisation, må kun levere sin producerede bomuld til en egreneringsvirksomhed, der er medlem af samme organisation.

3. Producenternes medlemskab af en godkendt brancheorganisation skal være frivilligt.

KAPITEL 6

MEDDELELSER

Artikel 62

Meddelelser om definitioner og bestemmelser herom

Medlemsstaterne meddeler senest den 31. januar 2015 Kommissionen alle beslutninger truffet i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Disse meddelelser omfatter oplysninger om disse beslutninger, deres berettigelse og de objektive kriterier, på grundlag af hvilke, disse beslutninger er truffet.

Artikel 63

Meddelelser om nedsættelseskoefficienten i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013

Medlemsstaterne underretter senest den 31. januar 2015 Kommissionen om beslutninger i henhold til artikel 8. Denne meddelelse omfatter oplysninger om disse beslutninger, deres berettigelse og de objektive kriterier, på grundlag af hvilke disse beslutninger blev truffet.

Artikel 64

Meddelelser om grundbetalingen

1. Underretter en medlemsstat Kommissionen om sine beslutninger i henhold til artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 10, artikel 29 og artikel 40, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, omfatter meddelelsen oplysninger om disse beslutninger. Beslutninger i henhold til artikel 24, stk. 10, artikel 29 og artikel 40, stk. 4, i nævnte forordning skal, hvor det er relevant, endvidere indeholde en begrundelse.

Underretter en medlemsstat Kommissionen om sine beslutninger i henhold til artikel 23, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal meddelelsen indeholde oplysninger om disse beslutninger, deres berettigelse og de objektive kriterier på grundlag af hvilke, disse beslutninger blev truffet, herunder kriterierne for fastlæggelse af regionerne i henhold

▼B

til artikel 23, stk. 1, i nævnte forordning, kriterierne for fordeling af de nationale tærskelværdier mellem regioner i henhold til artikel 23, stk. 2, i nævnte forordning og kriterier for eventuelle årlige gradvise ændringer i henhold til artikel 23, stk. 3, i nævnte forordning.

2. Beslutter en medlemsstat at gøre brug af de muligheder, der er fastsat i artikel 30, stk. 7, artikel 30, stk. 11, litra b), artikel 32, stk. 3, litra b), artikel 32, stk. 5, og artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, underretter den Kommissionen herom senest den 31. januar i beslutningens første anvendelsesår, med oplysninger om beslutninger, deres berettigelse og, hvor det er relevant, de objektive kriterier, på grundlag af hvilke disse beslutninger blev truffet.

I tilfælde af en revision af den beslutning, der er omhandlet i artikel 30, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013, meddeles oplysningerne i andet afsnit i dette stykke Kommissionen senest den 31. januar i den reviderede beslutnings første anvendelsesår.

3. Beslutter en medlemsstat at gøre brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, underretter den Kommissionen om sin beslutning senest den 31. januar i beslutningens første anvendelsesår.

4. Beslutter en medlemsstat at gøre brug af de muligheder, der er fastsat i artikel 39, stk. 1, og i artikel 40, stk. 2 og 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, underretter den Kommissionen herom senest den 31. juli i det år, der går forud for beslutningens første anvendelsesår med oplysninger om disse beslutninger, deres berettigelse og, hvor det er relevant, de objektive kriterier, på grundlag af hvilke disse beslutninger blev truffet.

5. Beslutter en medlemsstat at anvende den generelle arealbetalingsordning i henhold til artikel 36, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 underretter den senest den 1. september hvert år for det berørte ansøgningsår Kommissionen om det samlede antal hektar, som er anmeldt af landbrugerne i henhold til artikel 36, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 65

Meddelelser om forgrønnelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger:

a) senest den 15. december 2014:

i) hvis det er relevant, deres beslutning om at beregne den betaling, der er omhandlet i artikel 43, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1307/2013, i henhold til tredje afsnit i nævnte stykke

ii) hvis det er relevant, deres beslutning om at udpege yderligere sårbare permanente græsarealer, jf. artikel 45, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013

▼B

iii) hvis det er relevant, deres beslutning om at anvende den betaling, der er omhandlet i artikel 43, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1307/2013, på regionalt plan, jf. artikel 47, stk. 2, andet afsnit, i nævnte forordning

b) senest den 15. december i det pågældende år beslutningen om at udpege nye miljømæssigt sårbare permanente græsarealer som omhandlet i artikel 41, andet afsnit, i denne forordning

c) senest den 15. december i hvert år for det pågældende ansøgningsår:

i) det samlede antal landbrugere, som skal anvende mindst én forgrønnelsesforpligtelse, jf. artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013, og det samlede antal hektar, som er anmeldt af disse landbrugere

ii) det samlede antal landbrugere, der er undtaget fra at anvende en eller flere forgrønnelsesmetoder, og antallet af hektar, der er anmeldt af disse landbrugere, antallet af landbrugere, der er undtaget fra alle metoder, eftersom de opfylder kravene i forordning (EF) nr. 834/2007, antallet af landbrugere, der er undtaget fra (kravet om) afgrødediversificering, og antallet af landbrugere, der er undtaget fra kravet om miljøfokusområder og det respektive antal hektar, der er anmeldt af disse landbrugere. Landbrugere, der deltager i ordningen for små landbrugere, medtages ikke i disse tal

iii) det samlede antal landbrugere, der anvender tilsvarende metoder, hvor der skelnes mellem landbrugere, der anvender tilsvarende metoder i henhold til artikel 43, stk. 3, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 1307/2013, og det respektive antal hektar, der er anmeldt af disse landbrugere

iv) det samlede antal landbrugere, der er omfattet af afgrødediversificering, opdelt efter antallet af landbrugere, der er omfattet af diversificering med to afgrøder og antallet af landbrugere, der er omfattet af diversificering med tre afgrøder, herunder det respektive antal hektar agerjord, der er anmeldt af disse landbrugere

v) det samlede antal landbrugere, der tages i betragtning ved beregningen af permanente græsarealer i forhold til det samlede landbrugsareal, og det samlede antal hektar, der er udlagt som permanente græsarealer, som er anmeldt af disse landbrugere

vi) det samlede antal landbrugere, der anmelder miljømæssigt sårbare permanente græsarealer, det samlede antal hektar, der er udlagt som miljømæssigt sårbare permanente græsarealer, der er anmeldt af disse landbrugere, samt det samlede antal hektar udpegede miljømæssigt sårbare permanente græsarealer

vii) det samlede antal landbrugere, der er omfattet af kravet om miljømæssigt fokusområde, det samlede antal hektar agerjord, der er anmeldt af disse landbrugere, og det samlede antal

▼B

hektar, der er anmeldt som miljømæssigt fokusområde, inden anvendelse af vægtningsfaktorer, fordelt på type miljømæssigt fokusområde, som anført i artikel 46, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013

viii) det samlede antal landbrugere, der gennemfører forpligtelsen til miljømæssigt fokusområde på regionalt plan eller kollektivt, og det samlede antal hektar agerjord, der er anmeldt af disse landbrugere

d) senest den 15. december hvert år referenceandelen og den årlige andel af permanente græsarealer i forhold til det samlede landbrugsareal samt oplysninger om forpligtelser på bedriftsniveau i henhold til artikel 45, stk. 2, femte afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og artikel 44 i denne forordning.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. august 2014, jf. artikel 46, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1307/2013, Kommissionen følgende:

a) deres beslutning om, hvilke af de arealer, der er anført i artikel 46, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, der skal betragtes som miljømæssigt fokusområde, som suppleres senest den 1. oktober 2014 med detaljerede oplysninger om disse beslutninger, herunder om de betingelser, som disse områder skal opfylde som følge af medlemsstaternes beslutninger

b) detaljerede oplysninger om brugen af de omregnings- og vægtningsfaktorer, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

3. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. august i det år, der går forud for den første anvendelse af den relevante beslutning i henhold til 46, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1307/2013 Kommissionen følgende:

a) for medlemsstater, der vælger den regionale gennemførelse, jf. artikel 46, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013, oplysninger om fastlæggelsen af regionerne, udpegelsen af arealer, de udvalgte arealer med henblik på artikel 46, stk. 4, i denne forordning, samt oplysninger, der begrunder, hvordan den regionale gennemførelse understøtter gennemførelsen af Unionens politikker for miljø, klima og biodiversitet

b) for medlemsstater, der beslutter at give tilladelse til den kollektive gennemførelse som omhandlet i artikel 46, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal meddelelsen indeholde oplysninger om udpegelsen af arealer og de udvalgte arealer med henblik på artikel 47, stk. 3, i denne forordning, hvor det er relevant.

4. I deres meddelelse, som skal forelægges senest den 1. august i det år, der går forud for den første anvendelse af den pågældende beslutning i henhold til artikel 46, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1307/2013, oplyser medlemsstater, som opfylder betingelsen i artikel 46, stk. 7, i nævnte forordning og som beslutter at anvende den i nævnte bestemmelse fastsatte fritagelse, Kommissionen om denne beslutning, herunder om de

▼B

data og beregninger, der dokumenterer, at samtlige betingelser for fritagelsen som omhandlet i artikel 46, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 opfyldes.

Første afsnit gælder tilsvarende for beslutninger om at anvende fritagelsen i artikel 46, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013 yderligere, og om at forlænge den treårsperiode, der er omhandlet i artikel 48, stk. 3, i denne forordning.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver ændring i anvendelsen af fritagelsen, jf. artikel 46, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 66

Meddelelser om betalingen til unge landbrugere

1. Beslutter en medlemsstat at anvende artikel 50, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 til beregning af betalingen til unge landbrugere, giver den senest den 31. januar 2015 Kommissionen meddelelse om den valgte metode til beregning af betalingen og om den maksimumsgrænse, som er fastsat i henhold til sidste afsnit i samme artikel.

2. Beslutter en medlemsstat at fastsatte kriterier for støtteberettigelse i henhold til artikel 50, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013 eller at gøre brug af den beregningsmetode, der er omhandlet i artikel 50, stk. 10, i nævnte forordning, meddeler den Kommissionen dette senest den 31. januar 2015.

3. Beslutter en medlemsstat at gøre brug af muligheden for at foretage en ny beregning af det faste antal hektar, jf. artikel 50, stk. 10, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1307/2013, underretter den Kommissionen herom senest den 1. august det år, for hvilket en sådan ny beregning vil finde anvendelse for en sådan beslutning, og giver en begrundelse og anfører de objektive kriterier, som beslutningen er truffet på grundlag af.

▼M2

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning, der træffes i henhold til artikel 49, stk. 1a, senest 15 dage efter den dato, hvor beslutningen blev truffet.

▼B

Artikel 67

Meddelelser om den frivillige koblede støtte

1. De meddelelser, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal indeholde de oplysninger, der er opført i bilag I til denne forordning.

2. For hver koblet støtteforanstaltning og hver specifik driftsform eller specifikke landbrugssektorer meddeler medlemsstaterne Kommissionen antal støttemodtagere, størrelsen af de betalinger, der er ydet, samt det samlede areal og det samlede antal husdyr, for hvilke der faktisk er blevet udbetalt støtte. Disse meddelelser skal indgives senest den 15. september i det år, der følger efter det år, for hvilket betalingerne ydes.

▼M2

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver beslutning, der træffes i henhold til artikel 53a, stk. 1, senest den første dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken den første betaling eller forskudsbetaling af frivillig koblet støtte har fundet sted. Hvis en sådan betaling imidlertid fandt sted i perioden 16.-31. oktober, skal meddelelsen indgives senest den 1. december. Denne meddelelse skal indeholde følgende:

a) en liste over de berørte foranstaltninger og de overførte beløb

b) for hver berørt foranstaltning, de støtteberettigede arealer eller antal dyr i det relevante ansøgningsår, efter at al kontrol af de indsendte ansøgninger er gennemført

c) for hver berørt foranstaltning, en begrundelse for, at overførslen ikke skaber et incitament til at producere ud over de nuværende produktionsniveauer, og at de beslutninger, som er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 54 i forordning (EU) nr. 1307/2013 og stk. 1 og 2 i denne artikel, ikke bliver ugyldige.

▼B

Artikel 68

Meddelelser om minimumskrav for at modtage direkte betalinger

Medlemsstaterne meddeler senest den 1. august 2014 Kommissionen om enhver beslutning, som er truffet i henhold til artikel 10 forordning (EU) nr. 1307/2013.

Artikel 69

Meddelelser om omfordelingsbetaling

Hvis en medlemsstat beslutter at yde omfordelingsbetalinger i henhold til afsnit III, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013, skal den meddelelse, der er omhandlet i artikel 41, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning omfatte nærmere oplysninger om denne beslutning, herunder nærmere oplysninger om og begrundelsen for beregningen af omfordelingsbetalingen og, hvor det er relevant, oplysninger om anvendelse på regionalt plan i henhold til artikel 41, stk. 2, i nævnte forordning og om enhver graduering for antallet af hektar som handlet i artikel 41, stk. 5, i nævnte forordning.

Artikel 70

Meddelelser om betalingen for områder med naturlige begrænsninger

Hvis en medlemsstat beslutter at yde betalingen for områder med naturlige begrænsninger som omhandlet i afsnit III, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013, meddeler denne senest den 1. august 2014 Kommissionen enhver beslutning truffet i henhold til artikel 48 forordning (EU) nr. 1307/2013. Meddelelsen skal indeholde nærmere oplysninger om beslutningen, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om en eventuel begrænsning af betalingerne til bestemte områder i henhold til artikel 48, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 om eventuel

▼B

anvendelse af maksimumsgrænserne i nævnte forordnings artikel 48, stk. 4, og om alle anvendelser på regionalt plan i henhold til nævnte forordnings artikel 48, stk. 5.

Artikel 71

Meddelelser om ordningen for mindre landbrugere

Hvis en medlemsstat beslutter at anvende ordningen for mindre landbrugere i henhold til afsnit V i forordning (EU) nr. 1307/2013, underretter den senest den 1. august 2014 Kommissionen om enhver beslutning truffet i henhold til nævnte afsnit.

Meddelelsen skal indeholde nærmere oplysninger om den pågældende beslutning, herunder om landbrugere, der automatisk er omfattet af ordningen i henhold til artikel 62, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og om beregningen af betalingens størrelse i henhold til nævnte forordnings artikel 63.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om finansieringsbeslutningen som omhandlet i artikel 65, stk. 2, straks og senest den 1. december i det kalenderår, som betalingen vedrører.

Artikel 72

Anvendelse af artikel 8, stk. 1, artikel 41, stk. 4, eller artikel 52, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 på medlemmer af juridiske personer eller sammenslutninger

Hvis en medlemsstat beslutter at anvende artikel 8, stk. 4, artikel 41, stk. 8, eller artikel 52, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1307/2013, meddeler den senest den 1. august 2014 Kommissionen de nærmere oplysninger om de pågældende beslutninger.

Artikel 73

Lineære nedsættelser af betalingerne

Ved anvendelse af enhver lineær nedsættelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, artikel 51, stk. 2, eller artikel 65, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 underretter medlemsstaterne Kommissionen om den anvendte nedsættelsesprocent straks og senest den 30. juni i det kalenderår, der følger efter det år, hvor der blev ansøgt om de lineært nedsatte direkte betalinger.

Artikel 74

Anmodning om oplysninger om foranstaltninger truffet af medlemsstaterne

Hvor det er nødvendigt for at sikre en korrekt anvendelse af de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013 eller i denne forordning, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at forelægge oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre forordning (EU) nr. 1307/2013, eller andre bestemmelser, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til nævnte forordning.

▼B

Artikel 75

Rapporter

1. Hvis Bulgarien og Rumænien beslutter at anvende supplerende nationale direkte betalinger i henhold til artikel 18 forordning (EU) nr. 1307/2013, forelægger de Kommissionen en rapport senest den 30. juni 2016. For hver supplerende national direkte betaling skal rapporten indeholde oplysning om antal modtagere, summen af den bevilgede supplerende nationale direkte betaling, antal hektar for hvilket betalingen er ydet, og betalingsprocenten, hvor det er relevant.

2. Hvis en medlemsstat beslutter at yde midlertidig national støtte i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, forelægger den Kommissionen en årsrapport senest den 15. september i det år, der følger efter gennemførelsen af den midlertidige nationale støtte. Rapporten skal for hver sektor indeholde oplysning om antal modtagere, summen af den bevilgede midlertidige nationale støtte, antal hektar, antal dyr eller andre enheder, der er bevilget den pågældende støtte, og støtteprocenten, hvor det er relevant.

Artikel 76

Meddelelse af beslutninger truffet som følge af en revurdering

Såfremt en beslutning, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1307/2013 eller denne forordning kan revurderes, meddeles Kommissionen den beslutning, der følger af revurderingen, senest fire uger efter beslutningen er truffet, medmindre der i forordning (EU) nr. 1307/2013 er fastsat en anden frist for sådanne meddelelser.

En sådan meddelelse skal indeholde nærmere oplysninger om beslutningen og, hvor det er relevant, en begrundelse og de objektive kriterier, på grundlag af hvilke der er truffet en sådan beslutning.

KAPITEL 7

ÆNDRING, OPHÆVELSE OG IKRAFTTRÆDEN

Artikel 77

Ændring af forordning (EU) nr. 1307/2013

Bilag X til forordning (EU) nr. 1307/2013 erstattes af teksten i bilag II til denne forordning.

Artikel 78

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1120/2009 og (EF) nr. 1121/2009 ophæves.

De anvendes dog fortsat for støtteansøgninger, der vedrører kalenderår før kalenderåret 2015.

▼B

Artikel 79

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes for støtteansøgninger, der vedrører kalenderår efter kalenderåret 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Oplysninger, der skal indgives til Kommissionen i henhold til artikel 67, stk. 1

Meddelelserne skal indeholde følgende oplysninger:

1) det samlede beløb for den koblede støtte og den respektive procentsats af det nationale loft, jf. artikel 53 i forordning (EU) nr. 1307/2013 for hvert år indtil 2020

2) navnene på de enkelte støtteforanstaltninger

3) en beskrivelse af hver enkelt støtteforanstaltning med mindst følgende oplysninger:

   a) den berørte region eller sektor

▼M2

   b) de udvalgte bestemte landbrugsmæssige driftsformer og/eller landbrugssektorer og en beskrivelse af de opståede vanskeligheder, og, hvor det er relevant, de kriterier, som fastsættes af medlemsstaten til fastlæggelse af de regioner, der er omhandlet i artikel 52, stk. 1, i denne forordning

▼B

   c) den dermed forbundne økonomiske, sociale eller miljømæssige betydning

▼M2

   _____

▼B

   e) hver gennemførelse af undtagelsen i artikel 52, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013

   f) dens varighed

   g) gældende støttebetingelser

▼M2

   ga) for medlemsstater, som anvender artikel 53, stk. 2, tredje afsnit, i denne forordning, de kriterier, som anvendes til fastsættelse af hvert differentieret støttebeløb pr. enhed i overensstemmelse med nævnte afsnit

   h) det i henhold til artikel 53, stk. 2, andet og tredje afsnit, i denne forordning beregnede forventede støttebeløb pr. enhed

▼B

   i) det til finansieringen fastsatte beløb

   j) den gældende kvantitative grænse, dvs. de fastsatte arealer og udbytter eller antal dyr, jf. artikel 52, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013

   k) hvor det er relevant, det fastsatte maksimumsareal for gennemførelsen af støtten til oliefrø, jf. artikel 53, stk. 3, i denne forordning

   l) eventuelle foranstaltninger inden for rammerne af andre EU-støtteordninger eller inden for rammerne af foranstaltninger, som finansieres ved hjælp af statsstøtte, i samme region eller sektor som den koblede støtteforanstaltning, og i givet fald de kriterier og administrative bestemmelser, der skal sikre, at støtte, der ydes med henblik på det i artikel 52, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fastsatte mål, ikke også tildeles inden for rammerne af andre EU-støtteordninger i henhold til artikel 52, stk. 9, i nævnte forordning

4) i givet fald en udførlig beskrivelse af den særlige situation i den berørte region eller sektor og de særlige karakteristika for de driftsformer eller bestemte landbrugssektorer, som bevirker, at den procentsats, som er omhandlet i artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013, ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe de påpegede vanskeligheder, og som begrunder et forhøjet støtteniveau, jf. artikel 54, stk. 2, i nævnte forordning

5) i givet fald påvisning af et af de behov, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra a), b), c) eller d), i forordning (EU) nr. 1307/2013.

▼B

BILAG II

»*BILAG X*

Omregnings- og vægtningsfaktorer, jf. artikel 46, stk. 3 (*)

Elementer	Omregningsfaktor (m/træ til m^2)	Vægtningsfaktor	Miljømæssigt fokusområde (hvis begge faktorer anvendes)
Braklagte arealer (pr. 1m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Terrasser (pr. 1 m)	2	1	2 m^2
Landskabstræk:			
Hegn/træbevoksede bræmmer (pr. 1 m)	5	2	10 m^2
Enkeltstående træ (pr. træ)	20	1,5	30 m^2
Træer på række (pr. 1 m)	5	2	10 m^2
Grupper af træer/markkrat (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1,5	1,5 m^2
Markbræmmer (pr. 1 m)	6	1,5	9 m^2
Små søer (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1,5	1,5 m^2
Grøfter (pr. 1 m)	3	2	6 m^2
Traditionelle stendiger (pr. 1 m)	1	1	1 m^2
Andre kendetegn, som ikke er opført, men som er beskyttet inden for rammerne af GLM 7, lovgivningsbestemte forvaltningskrav 2 eller 3 (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Erosionshæmmende striber (pr. 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hektar skovlandbrug (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Bræmmer af støtteberettigede hektar langs skovbryn (pr. 1 m)			
Uden produktion	6	1,5	9 m^2
Med produktion	6	0,3	1,8 m^2
Arealer med lavskov i kort omdrift (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	0,3	0,3 m^2
Skovklædte områder, jf. artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii) (pr. m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Arealer med efterafgrøder eller plantedække (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	0,3	0,3 m^2
Arealer med kvælstofbindende afgrøder (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	0,3	0,3 m^2

(*) Omregnings- og vægtningsfaktorerne finder også anvendelse for elementer, der er underlagt tilsvarende metoder, som anført i bilag IX i afsnit III, der er de samme som de elementer, der er anført i dette bilag og som er angivet i artikel 45 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 1) alene med henblik på beregningen af det miljømæssige fokusområde på bedriften, jf. artikel 46, stk. 1, i denne forordning.«